2023_4_397_429

നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾകടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവ്വഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

2023_4_397_429

സിജു കുര്യൻ

v.

കർണാടക സംസ്ഥാനം

(2021ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 64)

ഏപ്രിൽ 17, 2023

[ജസ്റ്റിസ് സൂര്യ കാന്ത്, ജസ്റ്റിസ് അരവിന്ദ് കുമാർ]

ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം, *1860:* വകുപ്പുകൾ *302, 201, 404, 419*– സാഹചര്യ തെളിവുകൾ– ആശ്രയിക്കൽ– ഇരയുടെ കൃഷിയിടത്തിലെ തൊഴിലാളിയായ പ്രതി, ഇരുമ്പ് വടികൊണ്ട് ഇരയെ അടിച്ചു കൊലപ്പെടുത്തി, തുടർന്ന് പൂന്തോട്ടത്തിലെ കുഴിയിൽ മൃതദേഹം ഒളിപ്പിച്ചു എന്നതാണ് പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസ്– മറ്റ് വസ്തുക്കളും ഒളിപ്പിച്ചു– പ്രതി കൃഷിയിടത്തിലെ വസ്തുക്കൾ മോഷ്ടിച്ച് വിൽക്കുകയും, അന്യായമായ സാമ്പത്തിക ലാഭം നേടാൻ ഭൂമി വിൽക്കുകയും ചെയ്തു– പ്രോസിക്യൂഷന് തങ്ങളുടെ കേസ് സംശയരഹിതമായി തെളിയിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല എന്ന കാരണത്താൽ വിചാരണ കോടതി പ്രതിയെ വെറുതെ വിട്ടു– എന്നിരുന്നാലും, ഹൈക്കോടതി പ്രതിക്കെതിരെ വകുപ്പുകൾ *302, 201, 404, 419* എന്നിവ പ്രകാരം കുറ്റസ്ഥാപനം ചെയ്യുകയും തടവിന് വിധിക്കുകയും ചെയ്തു– അപ്പീലിൽ, ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു*:* പോസ്റ്റ്മോർട്ടം റിപ്പോർട്ട് പ്രകാരം ഇരയുടെ മരണം കൊലപാതകമാണെന്ന് തെളിയിക്കപ്പെട്ടു– പ്രധാന സാക്ഷികളും മറ്റ് പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷികളും പ്രതിയെ ഇരയുടെ കൂടെ അവസാനമായി കണ്ടതായി മൊഴി നൽകി– പ്രതിയുടെ സ്വമേധയാ നൽകിയ മൊഴിയുടെ

2023_4_397_429

അടിസ്ഥാനത്തിൽ മൃതദേഹവും മരിച്ചയാളുടെ വസ്തുക്കളും കണ്ടെത്തിയത് പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷികളിലൂടെ തെളിയിക്കപ്പെട്ടു– പ്രതി വിറ്റ വസ്തുക്കൾ പ്രതിയുടെ സ്വമേധയാ നൽകിയ മൊഴിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കണ്ടെടുത്തു– കൂറ്റസമ്മത മൊഴി പൂർണ്ണമായും ഒഴിവാക്കണം എന്ന വാദം അംഗീകരിക്കാനാവില്ല– മൊഴി സ്വമേധയാ നൽകിയതല്ലെന്നോ അത് ശരിയായ രീതിയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയതല്ലെന്നോ പറയാൻ കഴിയില്ല– അതിനാൽ, ഹൈക്കോടതിയിലെത്തിയ നിഗമനം തെളിവുകളുടെ ശരിയായ വിലയിരുത്തലിനെയും നിയമത്തിന്റെ ശരിയായ പ്രയോഗത്തെയും അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്– ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തിൽ ഭൗതികമായ ക്രമക്കേടുകളൊന്നുമില്ല– ഹൈക്കോടതി മുഴുവൻ തെളിവുകളും ശരിയായ വീക്ഷണത്തിൽ പുനർവിലയിരുത്തിയപ്പോൾ, പ്രതി മാത്രമാണ് ഇരയെ കൊലപ്പെടുത്തിയതെന്നും സാഹചര്യ തെളിവുകളുടെ ശൃംഖലയിലെ കണ്ണികളിൽ കാണാതായതായി കണക്കാക്കാവുന്ന മറ്റ് സാധ്യതകളൊന്നുമില്ലെന്നും ശരിയായി വിധിച്ചു– അതിനാൽ, ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവ് ശരിവച്ചു –ഇന്ത്യൻ തെളിവ് നിയമം *1872*– വകുപ്പുകൾ *8, 25, 27*

ഇന്ത്യൻ തെളിവ് നിയമം, *1827:* വകുപ്പ് *27*– പ്രതിയിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച വിവരങ്ങളിൽ എത്രത്തോളം തെളിയിക്കാം– വിധി*:* സാധാരണ ഗതിയിൽ കസ്റ്റഡി മൊഴിയിൽ നിന്ന് ആർജ്ജിച്ച ഉപയോഗം വകുപ്പ് *27* അനുവദിക്കുന്നു– കസ്റ്റഡി മൊഴികൾ നിർബന്ധത്തിലൂടെ നേടിയതാണെന്ന് യാന്ത്രികമായ അനുമാനമില്ല– പ്രതി നൽകിയ സ്വമേധയാ ഉള്ള മൊഴിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, പ്രതിക്ക് മാത്രം അറിയാവുന്ന ഒരു വസ്തുത കണ്ടെത്തണം– അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ, പ്രതിക്ക് മാത്രം അറിയാവുന്ന പുതിയ വസ്തുതയുടെ കണ്ടെത്തലിലേക്ക് നയിക്കുന്ന സ്വമേധയാ ഉള്ള മൊഴിയുടെ ഭാഗം വകുപ്പ് *27* പ്രകാരം

2023_4_397_429

സ്വീകാര്യമാകും– അത്തരം മൊഴി സ്വമേധയാ നൽകിയതായിരിക്കണം, അതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വസ്തുതകൾ മറ്റുള്ളവർക്ക് അറിയാത്തതായിരിക്കണം.

ക്രിമിനൽ നടപടി നിയമം, *1973:* വകുപ്പ് *378* – വെറുതെ വിട്ടതിനെതിരെയുള്ള അപ്പീൽ– അപ്പീൽ കോടതിയുടെ അധികാരങ്ങൾ– പൊതു തത്വങ്ങൾ– പ്രസ്താവിച്ചു.

അപ്പീൽ തള്ളിക്കൊണ്ട് കോടതി ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു:

1.1 വിചാരണ കോടതി തെളിവുകളും നിഗമനങ്ങളും പുനഃപരിശോധിക്കാനും വിചാരണ കോടതിയുടെ വിധിന്യായം വിപരീതമാണെങ്കിൽ, അതായത് രേഖകളിലെ തെളിവുകൾക്ക് വിരുദ്ധമാണെങ്കിൽ, അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ വിചാരണ കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തലുകളിൽ ഇടപെടാനും/അല്ലെങ്കിൽ വിചാരണ കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തൽ റദ്ദാക്കാനും ഹൈക്കോടതിക്ക് സാധിക്കും. അപ്പീൽ കോടതിക്ക് അതിന്റെ അധികാരങ്ങൾ വിനിയോഗിച്ച് വെറുതെ വിട്ട ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കാം, അപ്പീൽ കോടതി എന്ന നിലയിൽ അതിന്റെ അധികാരം വിനിയോഗിക്കുന്നതിൽ ഹൈക്കോടതിക്ക് പരിമിതികളോ നിയന്ത്രണങ്ങളോ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതായി നിയമത്തിൽ സൂചനകളൊന്നുമില്ല. വെറുതെ വിട്ട ഉത്തരവിനെതിരെയുള്ള അപ്പീലും ശിക്ഷയിൽ നിന്നുള്ള അപ്പീലും തമ്മിൽ, ഒരു അപ്പീൽ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിൽ ഹൈക്കോടതിയുടെ അധികാരത്തെക്കുറിച്ച് വ്യത്യാസം കൊണ്ടുവരാനാകില്ല. വെറുതെ വിട്ട ഉത്തരവ് അടിസ്ഥാനമാക്കിയ തെളിവുകൾ വിശാലമായി അവലോകനം ചെയ്യാനും ആ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വെറുതെ വിട്ട ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കണമെന്ന നിഗമനത്തിലെത്താനുമുള്ള അധികാരത്തിന്റെ വിനിയോഗത്തിൽ ക്രിമിനൽ

നടപടി നിയമം നിയന്ത്രണങ്ങളൊന്നും ഏർപ്പെടുത്തുന്നില്ല. [ഖണ്ഡിക 13][411–F; 412–B–D]

1.2. ഹൈക്കോടതി സംഗ്രഹിച്ചതുപോലെ, പ്രതി കുറ്റം ചെയ്തുവെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ തെളിയിക്കാൻ സംസ്ഥാനം ആശ്രയിച്ച സാഹചര്യ തെളിവുകളിൽ തെറ്റൊന്നും കണ്ടെത്താൻ കഴിയില്ല. [ഖണ്ഡിക 15] [413–H; 414–A]

1.3. പോസ്റ്റ്മോർട്ടം റിപ്പോർട്ട് പ്രകാരം ഇരയുടെ മരണം കൊലപാതകമാണെന്ന് തെളിയിക്കപ്പെട്ടു. പോസ്റ്റ്മോർട്ടം പരിശോധനയ്ക്ക് 45–60 ദിവസം മുമ്പാണ് മരണം സംഭവിച്ചതെന്ന് പ്രസ്തുത റിപ്പോർട്ടിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. നെറ്റിയിലെ പൊട്ടൽ കാരണം തലച്ചോറിൽ രക്തസ്രാവം ഉണ്ടായതിനെ തുടർന്നാണ് ഇര മരിച്ചതെന്ന് പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–22 ആയ ഡോക്ടർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഇരയുടെ മരണം കൊലപാതകമാണെന്ന ഹൈക്കോടതിയുടെ അനിഷേധ്യമായ നിഗമനത്തിൽ തെറ്റൊന്നും കണ്ടെത്താൻ കഴിയില്ല. [ഖണ്ഡിക 16][414–B, D–E]

1.4. ദൃക്സാക്ഷികളുടെ അഭാവം കാരണം എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് കൃത്യമായി പറയാൻ സാധ്യമല്ലെന്നും അതിനാൽ മരിച്ചയാൾ വീണ് പരിക്കേൽക്കാനുള്ള സാധ്യത തള്ളാനാവില്ലെന്നുമുള്ള പ്രതിയുടെ വാദം അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും ഹൈക്കോടതി രേഖപ്പെടുത്തിയ കണ്ടെത്തൽ ശരിവയ്ക്കേണ്ടതുമാണ്. [ഖണ്ഡിക 16.1][414–E–F]

1.5. പ്രതിയെ മരിച്ചയാളുടെ കൂടെ അവസാനമായി കണ്ടുവെന്ന് പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–10, പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–14 എന്നിവർ മൊഴി നൽകി. രണ്ട് പ്രധാന സാക്ഷികൾക്ക് പുറമേ, പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–5, പ്രോസിക്യൂഷൻ

സാക്ഷി–7, പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–9, പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി10, പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–11, പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–15 എന്നിവരും മരിച്ചയാളുടെ മരണശേഷം പ്രതിയെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടിൽ അവസാനമായി കണ്ടുവെന്ന് വ്യക്തമായും നിസ്സംശയവും മൊഴി നൽകി. ഇവരിൽ ഒരാളുടെ മൊഴി സത്യമാണെന്ന് വിശ്വസിച്ചാൽ പോലും, ക്രിമിനൽ നടപടി നിയമം 313–ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയ മൊഴിയിലോ ഈ സാക്ഷികളിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച പ്രസ്താവനകളിലോ, മരിച്ചയാളുടെ കൂടെ പ്രതി ഉണ്ടായിരുന്ന സാഹചര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് തൃപ്തികരമായ വിശദീകരണം നൽകേണ്ട ബാധ്യത പ്രതിക്കാണ്. പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–10, പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–14 എന്നിവർ പ്രതിയെ മരിച്ചയാളുടെ കൂടെ കണ്ടതായി വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിരിക്കെ, പ്രതി വിരുദ്ധമായി തൃപ്തികരമായ വിശദീകരണമൊന്നും നൽകാത്തതിനാൽ, പ്രതി തന്റെ മേൽ ചുമത്തപ്പെട്ട ഭാരം നിറവേറ്റുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടുവെന്ന് നിർബന്ധമായും പറയേണ്ടിവരും. പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–10, പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–14 എന്നിവർ പ്രതിയെ മരിച്ചയാളുടെ കൂടെ അവസാനമായി കണ്ടതായി വ്യക്തമായി മൊഴി നൽകിയിരിക്കെ, എങ്ങനെയെന്നും എപ്പോഴാണ് താൻ വേർപിരിഞ്ഞ് താമസിക്കാൻ തുടങ്ങിയതെന്നും പ്രതി വിശദീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. വിശദീകരണമൊന്നും നൽകാത്തതിനാൽ, സാഹചര്യ തെളിവുകളുടെ ശൃംഖലയിൽ, പ്രതിയുടെ കുറ്റം തെളിയിക്കാൻ പ്രോസിക്യൂഷൻ മുന്നോട്ട് വെച്ച അവസാനമായി കണ്ട സിദ്ധാന്തം അംഗീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. [ഖണ്ഡിക 16.5, 16.6][416–G–H; 417–A; 418–B–C]

1.6. പ്രതിയുടെ സ്വമേധയാ നൽകിയ മൊഴിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രതിയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം മൃതദേഹം കണ്ടെത്തിയതിനെയാണ് പ്രോസിക്യൂഷൻ ആശ്രയിക്കുന്നത്. പ്രസ്തുത മൊഴി പ്രതി നിഷേധിക്കുകയും പ്രോസിക്യൂഷൻ അത്

തെളിയിച്ചിട്ടില്ലെന്നും പ്രതി പറയുന്നു. പ്രതിയുടെ പ്രസ്തുത മൊഴി പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–25 വഴി എക്സിബിറ്റ് P–2 ആയി അടയാളപ്പെടുത്തി. പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–1, കോടതി സാക്ഷി–3, പരിഭാഷകൻ പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–10 എന്നിവരുടെ സാന്നിധ്യത്തിലാണ് പ്രസ്തുത മൊഴി രേഖപ്പെടുത്തിയത്. [ഖണ്ഡിക 17][418 D–E]

1.7. സാധാരണ ഗതിയിൽ കസ്റ്റഡി മൊഴിയിൽ നിന്ന് ആർജ്ജിച്ച ഉപയോഗം വകുപ്പ് 27 അനുവദിക്കുന്നു. കസ്റ്റഡി മൊഴികൾ നിർബന്ധത്തിലൂടെ നേടിയതാണെന്ന് യാന്ത്രികമായ അനുമാനമില്ല. പ്രതിയുടെ വെളിപ്പെടുത്തൽ മൊഴിയിൽ പ്രതി നൽകുന്ന ഒരു വിവരം കണ്ടെത്തിയ ഒരു വസ്തുതയാണ്, പ്രതിയുടെ രഹസ്യ മൊഴി രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിന് മുമ്പ് പോലീസിന് അറിയാത്ത പുതിയ എന്തെങ്കിലും പ്രതിയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം കണ്ടെത്തുകയോ വീണ്ടെടുക്കുകയോ ചെയ്താൽ മാത്രമേ അത് തെളിവായി സ്വീകാര്യമാകൂ. പോലീസ് കസ്റ്റഡിയിലിരിക്കെ രേഖപ്പെടുത്തിയ പ്രതിയുടെ മൊഴി അതിന്റെ ഘടകങ്ങളായി വിഭജിച്ച് സ്വീകാര്യമായ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്ന് വേർതിരിക്കാനാകും. കണ്ടെത്തലിന് ഉടനടിയുള്ള കാരണമായ ഘടകങ്ങളോ ഭാഗങ്ങളോ നിയമപരമായ തെളിവായിരിക്കും, ബാക്കിയുള്ളവ നിരസിക്കാവുന്നതാണ്. കുറ്റസമ്മത മൊഴി പൂർണ്ണമായും ഒഴിവാക്കണമെന്ന പ്രതിയുടെ വാദം ഒന്നിലധികം കാരണങ്ങളാൽ അംഗീകരിക്കാനാവില്ല. ഒന്നാമതായി, വകുപ്പ് 8–ൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ പ്രതിയുടെ പെരുമാറ്റവും പ്രസക്തമായ വസ്തുതയായിരിക്കും. [ഖണ്ഡിക 18] [419–A–D]

1.8. പ്രതി നൽകിയ സ്വമേധയാ ഉള്ള മൊഴിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, പ്രതിക്ക് മാത്രം അറിയാവുന്ന ഒരു വസ്തുത കണ്ടെത്തണം എന്നത് നിയമത്തിലെ സാമാന്യ തത്വമാണ്. അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ, പ്രതിക്ക് മാത്രം അറിയാവുന്ന

2023_4_397_429

പുതിയ വസ്തുതയുടെ കണ്ടെത്തലിലേക്ക് നയിക്കുന്ന സ്വമേധയാ ഉള്ള മൊഴിയുടെ ഭാഗം വകുപ്പ് 27 പ്രകാരം സ്വീകാര്യമാകും. അത്തരം മൊഴി സ്വമേധയാ നൽകിയതായിരിക്കണം, അതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വസ്തുതകൾ മറ്റുള്ളവർക്ക് അറിയാത്തതായിരിക്കണം. പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി-10-ന്റെ മൊഴി പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, പ്രതിയുടെ മൊഴി സ്വമേധയാ രേഖപ്പെടുത്തിയതാണെന്നും പ്രതിക്ക് അറിയാത്ത ഭാഷയിലാണ് മൊഴി രേഖപ്പെടുത്തുന്നതെങ്കിൽ, പോലീസ് പരിഭാഷകന്റെ സഹായം സ്വീകരിക്കുന്നത് തെറ്റായി കാണാനാവില്ലെന്നും സംശയത്തിന് ഇടയില്ലാത്തവിധം വ്യക്തമാകും. പ്രതി പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് രേഖപ്പെടുത്തിയ പ്രസ്തുത മൊഴി പ്രതി പറഞ്ഞതുപോലെയാണോ രേഖപ്പെടുത്തിയത് എന്നതിന്റെ ആത്യന്തികമായ പരിശോധന പരമപ്രധാനമായ പരിഗണനയായിരിക്കും. ഉത്തരം അനുകൂലമാണെങ്കിൽ, പ്രസ്തുത മൊഴി നിയമത്തിന്റെ പരിശോധനയിൽ വിജയിച്ചതായി കണക്കാക്കേണ്ടിവരും, മറിച്ചാണെങ്കിൽ ഇല്ല. മലയാളത്തിൽ നിന്ന് തമിഴിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്ത് കന്നഡയിൽ എഴുതിയത് കൊണ്ട് മാത്രം, പ്രസ്തുത മൊഴി സ്വമേധയാ നൽകിയതല്ലെന്നോ, പ്രസ്തുത മൊഴി ശരിയായ രീതിയിലല്ല രേഖപ്പെടുത്തിയതെന്നോ പറയാൻ കഴിയില്ല. പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി-10-ന് മലയാളം വായിക്കാനും എഴുതാനും അറിയില്ല എന്നത് കൊണ്ട് മാത്രം മൊഴിയുടെ ഉള്ളടക്കം അവിശ്വസനീയമാവില്ല. മറുവശത്ത്, താൻ കേരളത്തിൽ നിന്നുള്ള ആളാണെന്നും മലയാളം സംസാരിക്കാനറിയാമെന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നു. സാക്ഷി പറഞ്ഞ ചോദ്യം പ്രതിയോട് ചോദിക്കുക, അത്തരം ചോദ്യങ്ങൾക്ക് നൽകുന്ന ഉത്തരങ്ങൾ പ്രതി പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് രേഖപ്പെടുത്താൻ പോലീസിനോട് പറയുക എന്നിവയായിരുന്നു അദ്ദേഹം ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത്. മൊഴിയുടെ ഉള്ളടക്കം തെറ്റാണെന്ന് പ്രോസിക്യൂഷൻ

സാക്ഷി–10–നോട് സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു നിർദ്ദേശം പോലും നൽകിയിട്ടില്ല. [ഖണ്ഡിക 19][420 B–H; 421–A]

1.9. ഇന്ത്യൻ തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 25 പ്രകാരം പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–25–ന്റെ കുറ്റസമ്മതം പൂർണ്ണമായും സ്വീകാര്യമല്ല എന്നത് ശരിയാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇന്ത്യൻ തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 8–മായി ചേർന്ന് വകുപ്പ് 27–ന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ഇരയുടെ മൃതദേഹം കണ്ടെത്തുന്നതിലേക്ക് നയിച്ച കുറ്റസമ്മതത്തിന്റെ ഭാഗം സ്വീകാര്യമാകും. പ്രതിയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം കണ്ടെത്തിയ മരിച്ചയാളുടെ മറ്റ് വസ്തുക്കൾ പല സാക്ഷികളും സ്വതന്ത്രമായി തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എക്സിബിറ്റ് P–2 പ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയ മൊഴി സ്വീകാര്യമാണെന്ന് അംഗീകരിക്കാൻ ഹൈക്കോടതിയെ പ്രേരിപ്പിച്ചതും ഇതാണ്. ഇത് അവിശ്വസനീയമായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല. പ്രതി നൽകിയ കുറ്റസമ്മത മൊഴിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ചില വസ്തുക്കൾ കണ്ടെത്തി, അത്തരം കണ്ടെത്തലുകൾ തെളിയിക്കുന്നതിനായി പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷികളെ വിസ്തരിച്ചു, ഹൈക്കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തലുകൾ അംഗീകരിക്കാൻ കോടതിയെ പ്രേരിപ്പിച്ചതും ഇതാണ്. [ഖണ്ഡിക 20][422 G–H; 423–A–B]

1.10. പ്രതിയുടെ സ്വമേധയാ നൽകിയ മൊഴിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കണ്ടെത്തിയ, മരിച്ചയാളുടെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ളതും പ്രതി വിറ്റതുമായ വസ്തുക്കൾ കണ്ടെത്തിയത്, പ്രതി കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് സംശയരഹിതമായി തെളിയിക്കുന്ന മറ്റ് സാഹചര്യ തെളിവുകളാണ്. പ്രതി മരിച്ചയാളുടെ സ്ഥാവര സ്വത്ത് വിൽക്കാൻ ശ്രമിച്ചതെങ്ങനെയെന്ന് പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–5 വ്യക്തമായി പറഞ്ഞു. മരിച്ചയാളുടെ സ്വത്ത് വിൽക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ പ്രതിയെ പോലീസ് പിടികൂടിയതെങ്ങനെയെന്ന് പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–5 വ്യക്തമായി മൊഴി

2023_4_397_429

നൽകി. അതുകൂടാതെ, മരിച്ചയാൾ കേരളത്തിലേക്ക് പോയെന്നും മരിച്ചയാൾക്ക് പക്ഷാഘാതം സംഭവിച്ചെന്നും മരിച്ചയാൾ അമേരിക്കയിലേക്ക് പോയി അവിടെ വെച്ച് മരിച്ചെന്നും പ്രതി നൽകിയ മൊഴികൾ തെറ്റും പരസ്പരവിരുദ്ധവുമാണെന്ന് പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–5 മൊഴി നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഹൈക്കോടതിയിലെത്തിയ നിഗമനം തെളിവുകളുടെ ശരിയായ വിലയിരുത്തലിനെയും നിയമത്തിന്റെ ശരിയായ പ്രയോഗത്തെയും അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്. രേഖകളിൽ ലഭ്യമായ തെളിവുകൾ അവഗണിച്ചതിനാലും സെഷൻസ് ജഡ്ജിയുടെ തെളിവുകളുടെ വിലയിരുത്തലിൽ പ്രത്യക്ഷമായ വിപരീത സ്വഭാവം ഉണ്ടായിരുന്നതിനാലും ഹൈക്കോടതി ഇടപെട്ടു. ഇടപെടാൻ ആവശ്യമായ ഭൗതികമായ ക്രമക്കേടുകളൊന്നും ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തിൽ കടന്നുകൂടിയിട്ടില്ല. ഹൈക്കോടതി മുഴുവൻ തെളിവുകളും ശരിയായ വീക്ഷണത്തിൽ പുനർവിലയിരുത്തിയപ്പോൾ, ശരിയായ നിഗമനത്തിലെത്തി, അതായത് പ്രതി മാത്രമാണ് മരിച്ചയാളെ കൊലപ്പെടുത്തിയത് എന്നും സാഹചര്യ തെളിവുകളുടെ ശൃംഖലയിൽ കാണാതായതായി കണക്കാക്കാവുന്ന മറ്റ് സാധ്യതകളൊന്നുമില്ലെന്നും, അതിനാൽ അപ്പീലിൽ കഴമ്പില്ല. ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായം ശരിവച്ചു. [ഖണ്ഡിക 21–23][428–G–H; 429–A–B, C–E]

ശരദ് ബിർദിചന്ദ് സർദ *v.* മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം (1984) 4 SCC 116 : [1985] 1 SCR 88; ഷിയോ സ്വരൂപ് *v.* കിംഗ് എമ്പറർ AIR 1934 PC 227; നരേഷ് ചന്ദ്ര ദാസ് *v.* എമ്പറർ AIR 1942 (Cal) 593; പോഹല്യ മോട്യ വാൽവി *v.* മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം (1980) 1 SCC 530; അൻവർ പി. വി. *v.* പി.കെ. ബഷീർ (2014) 10 SCC 473; അർജുൻ പണ്ഡിറ്ററാവു ഖോട്ട്കർ *v.* കൈലാഷ് കുശൻറാവു ഗോരന്റിയാൽ (2020) 7 SCC 1; കർണാടക സംസ്ഥാനം *v.* സുവർണ്ണമ്മ (2015)

1 SCC 323 : [2014] 10 SCR 778; പട്ടു രാജൻ *v.* തമിഴ്നാട് സംസ്ഥാനം (2019) 4 SCC 771 : [2019] 5 SCR 535; രാജസ്ഥാൻ സംസ്ഥാനം *v.* കാശി റാം (2006) 12 SCC 254 : [2006] 8 സപ്ലി. SCR 501; എ. എൻ. വെങ്കിടേഷും മറ്റുള്ളവരും *v.* കർണാടക സംസ്ഥാനം (2005) 7 SCC 714; ഗാമിനി ബാല കോടേശ്വര റാവു *v.* ആന്ധ്രാപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം AIR 2010 SC 589 : [2009] 14 SCR 1 – പരാമർശിച്ചു.

ചന്ദ്രപ്പയും മറ്റുള്ളവരും *v.* കർണാടക സംസ്ഥാനം (2007) 4 SCC 415 : [2007] 2 SCR 630; മുരുകേശൻ *v.* ഇൻസ്പെക്ടർ ഓഫ് പോലീസിലൂടെ സംസ്ഥാനം (2012) 10 SCC 383 : [2012] 13 SCR 1; മുഹമ്മദ് ഇനായത്തുള്ള *v.* മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം AIR 1976 SC 483 : [1976] 1 SCR 715– ആശ്രയിച്ചു.

പരാമർശിച്ച കേസ് നിയമങ്ങൾ

[1985] 1 SCR 88	ഖണ്ഡിക 8.2	പരാമർശിച്ചു
[2007] 2 SCR 630	ഖണ്ഡിക 8.2, 14	ആശ്രയിച്ചു
[2012] 13 SCR 1	ഖണ്ഡിക 8.2, 12	ആശ്രയിച്ചു
(1980) 1 SCC 530	ഖണ്ഡിക 8.2	പരാമർശിച്ചു
(2014) 10 SCC 473	ഖണ്ഡിക 8.2	പരാമർശിച്ചു
(2020) 7 SCC 1	ഖണ്ഡിക 8.2, 9	പരാമർശിച്ചു
[2006] 8 Suppl. SCR 501	ഖണ്ഡിക 9, 16.5	പരാമർശിച്ചു
(2005) 7 SCC 714	ഖണ്ഡിക 9, 18	പരാമർശിച്ചു
[2014] 10 SCR 778	ഖണ്ഡിക 9, 22	പരാമർശിച്ചു
[2019] 5 SCR 535	ഖണ്ഡിക 9, 22	പരാമർശിച്ചു
[2009] 14 SCR 1	ഖണ്ഡിക 9	പരാമർശിച്ചു
[1976] 1 SCR 715	ഖണ്ഡിക 18	ആശ്രയിച്ചു

2023_4_397_429

ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ അധികാരപരിധി: 2021ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 64.

2014le 335–ആം ക്രിമിനൽ അപ്പീലിൽ ബാംഗ്ലൂർ ബെഞ്ചിലെ കർണാടക ഹൈക്കോടതി 20.03.2020–ൽ പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും.

അഭിഭാഷകരായ രഞ്ജിത്ത് ബി. മാരാർ, സുൽഫിക്കർ അലി പി. എസ്., ലക്ഷ്മി ശ്രീ പി., ലെബിന ബേബി എന്നിവർ അപ്പീൽവാദികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായി.

അഭിഭാഷകൻ വി. എൻ. രഘുപതി എതിർകക്ഷിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായി.

കോടതിയുടെ വിധിന്യായം പ്രസ്താവിച്ചത് **ജസ്റ്റിസ് അരവിന്ദ് കുമാർ:**

ഫാസ്റ്റ് ട്രാക്ക് കോടതി, സാഗർ താലൂക്കിലെ ഫയലിലുള്ള 2012ലെ സെഷൻസ് കേസ് നമ്പർ 96–ലെ ഏക പ്രതി നൽകിയ 1970–ലെ സുപ്രീം കോടതി (ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ അധികാരപരിധി വിപുലീകരണം) നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 2(1)(a) പ്രകാരമുള്ള ഈ അപ്പീൽ, വെറുതെ വിട്ട ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കുകയും ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ (ചുരുക്കി 'ഐ.പി.സി') വകുപ്പ് 302, ഐ.പി.സി 201, ഐ.പി.സി 404, ഐ.പി.സി 419 എന്നിവ പ്രകാരം കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് കണ്ടെത്തുകയും ജീവപര്യന്തം തടവിന് ശിക്ഷിക്കുകയും അതോടൊപ്പം അതത് കുറ്റങ്ങൾക്ക് 3 വർഷം/2 വർഷം എന്നിങ്ങനെ ലളിതമായ തടവിന് ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്ത ഫാസ്റ്റ് ട്രാക്ക് കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തിനെതിരെ കർണാടക സംസ്ഥാനം നൽകിയ 2014ലെ 335–ആം ക്രിമിനൽ അപ്പീലിൽ കർണാടക ഹൈക്കോടതി

2023_4_397_429

പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിയിന്യായത്തിൽ നിന്നാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്. ഈ ശിക്ഷകൾ ഒരേസമയം നടപ്പാക്കാനും പിഴയടക്കാനും ഉത്തരവിട്ടിട്ടുണ്ട്.

പ്രോസിക്യൂഷൻ മുന്നോട്ടുവെച്ച കേസിന്റെ സംക്ഷിപ്ത വസ്തുതകൾ ഇപ്രകാരമാണ്: പ്രതി സാഗർ താലൂക്കിലെ (കർണാടക സംസ്ഥാനം) കെരോഡി ഗ്രാമത്തിലെ ജോസ് കാഫന്റെ (മരിച്ചയാൾ) കൃഷിയിടത്തിൽ തൊഴിലാളിയായി ജോലി ചെയ്യുകയായിരുന്നു. 2011 ഡിസംബർ 2-ന് രാവിലെ 6:00 മുതൽ 6:30 വരെ, മരിച്ചയാൾ അവിടെ ഉറങ്ങുമ്പോൾ പ്രതി കൃഷിയിടത്തിന്റെ കിഴക്കേ ഭാഗത്തുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുറിയിൽ പ്രവേശിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തും ഇടത് പുരികത്തിലും ഇടത് താടിയിലും ഇരുമ്പ് വടികൊണ്ട് ശക്തിയായി അടിച്ചു കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന് കൃഷിയിടത്തിലെ വസ്തുക്കൾ മോഷ്ടിച്ച് വിൽക്കുകയും അന്യായമായ സാമ്പത്തിക ലാഭം നേടാൻ കൃഷിയിടത്തിലെ ഭൂമി മറ്റുള്ളവർക്ക് വിൽക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ പ്രവൃത്തി മറച്ചുവെക്കാനും തെളിവുകൾ നശിപ്പിക്കാനുള്ള ബോധപൂർവമായ ഉദ്ദേശ്യത്തോടെയും, പ്രതി കൃഷിയിടത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറ് ഭാഗത്ത് കൃഷിയിടത്തിനടുത്തുള്ള തോട്ടത്തിലെ ചാരം വളം സൂക്ഷിക്കുന്ന കുഴിയിൽ മൃതദേഹം ഒളിപ്പിച്ചു. കൊലപാതകത്തിന് ഉപയോഗിച്ച ഇരുമ്പ് വടി, മരിച്ചയാളുടെ അരക്കച്ച, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാന്റ്, ഷർട്ട് എന്നിവയും തോട്ടത്തിലെ മണ്ണിനടിയിൽ ഒളിപ്പിച്ചു. അതിനുശേഷം, കൃഷിയിടത്തിൽ നിന്ന് മോഷ്ടിച്ച ഉപകരണങ്ങൾ സുനിൽ കുമാറിന് (കോടതി സാക്ഷി-18) പണത്തിന് വിറ്റു. അതുപോലെ മറ്റ് സാധനങ്ങൾ ഡെനിസ് സി. തോമസിന് (കോടതി സാക്ഷി20) വിറ്റു. വിൽപ്പനയിലൂടെ ലഭിച്ച തുക പ്രതി സത്യസന്ധമല്ലാതെ ദുരുപയോഗം ചെയ്തുവെന്ന് ആരോപണമുണ്ട്. മരിച്ചയാളുടെ മകനായി ആൾമാറാട്ടം നടത്തി പ്രതി മരിച്ചയാളുടെ ഭൂമി മറ്റുള്ളവർക്ക് വിൽക്കാൻ ശ്രമിച്ചെന്നും, തന്റെ കള്ള വാദങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കാൻ

2023_4_397_429

മരിച്ചയാളുടെ കൃഷിയിടത്തിന്റെ രേഖകൾ കോടതി സാക്ഷി–15 ലിസോയ്ക്ക് കൈമാറിയെന്നും അതിനുശേഷം പ്രതി ഒളിവിൽ പോയെന്നും പ്രോസിക്യൂഷൻ ആരോപിക്കുന്നു.

3. മരിച്ചയാളുടെ മകൻ സജിദ് പിതാവിനെ കാണാനില്ലെന്ന പരാതി നൽകി. പ്രതിയെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ അന്വേഷണം നടത്തുകയും പ്രതി കുറ്റം സമ്മതിക്കുകയും സാക്ഷികളുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ മൃതദേഹം ഒളിപ്പിച്ച സ്ഥലം കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ, പരാതിക്കാരന്റെ പിതാവിനെ പ്രതി കൊലപ്പെടുത്തിയെന്നും, മരിച്ചയാളുടെ സാധനങ്ങൾ വിറ്റെന്നും, മരിച്ചയാളുടെ മകനായി സ്വയം പ്രഖ്യാപിച്ച് മരിച്ചയാളുടെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള ഭൂമിയുടെ രേഖകൾ കൈമാറിയെന്നും, മറ്റുള്ളവർക്ക് ഭൂമി നിയമവിരുദ്ധമായി വിൽക്കാൻ ശ്രമിച്ചെന്നും പ്രോസിക്യൂഷൻ ആരോപിച്ചു. അന്വേഷണം പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷം, ഐ.പി.സി 302, 201, 404, 419 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം വിചാരണ ചെയ്യാവുന്ന കുറ്റം ചെയ്തതിന് പ്രതിക്കെതിരെ കുറ്റപത്രം സമർപ്പിച്ചു. പ്രതിക്കെതിരെ കുറ്റം ചുമത്തി, അത് നിഷേധിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് വിചാരണ നടത്തി. പ്രതിയുടെ കുറ്റം തെളിയിക്കാൻ പ്രോസിക്യൂഷൻ പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–1 മുതൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–25 വരെ 25 സാക്ഷികളെ വിസ്തരിക്കുകയും എക്സിബിറ്റ് P–1 മുതൽ P–51 വരെയുള്ള ഭൗതിക തെളിവുകളും MO1 മുതൽ MO47 വരെയുള്ള ഭൗതിക വസ്തുക്കളും ഹാജരാക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രോസിക്യൂഷൻ തെളിവുകൾ പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷം, ക്രിമിനൽ നടപടി നിയമം 313–ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം പ്രതിയുടെ മൊഴി രേഖപ്പെടുത്തി. പ്രതി കുറ്റക്കാരനല്ലെന്ന് വാദിക്കുകയും താൻ നിരപരാധിയാണെന്ന നിലപാട് ആവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇരുപക്ഷത്തിന്റെയും വാദങ്ങൾ കേട്ട ശേഷം സെഷൻസ് ജഡ്ജി ആറ് നിർണ്ണായ

2023_4_397_429

പോയിന്റുകൾ/പ്രശ്നങ്ങൾ രൂപീകരിച്ചു. വിചാരണ കോടതി, 08.08.2013-ലെ വിധിന്യായത്തിലൂടെ പ്രോസിക്യൂഷന് തങ്ങളുടെ കേസ് സംശയരഹിതമായി തെളിയിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്ന് നിഗമനത്തിലെത്തി പ്രതിയെ വെറുതെ വിട്ടു. ഇതിൽ അതൃപ്തി തോന്നിയ സംസ്ഥാനം, വിചാരണ കോടതിയുടെ ഉത്തരവിനെ ചോദ്യം ചെയ്ത് ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 335 ഓഫ് 2014 ഫയൽ ചെയ്തു. സെഷൻസ് ജഡ്ജി തെളിവുകൾ വിലയിരുത്തുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടെന്നും/അല്ലെങ്കിൽ തെളിവുകൾ തെറ്റായി വിലയിരുത്തിയെന്നും അതിനാൽ പ്രതിയെ കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് കണ്ടെത്തണമെന്നും അപ്പീലിൽ വാദിച്ചു. പ്രതിയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം വസ്തുക്കൾ, അതായത് ഭൗതിക വസ്തുക്കൾ കണ്ടെത്തിയെന്നും സാക്ഷികളുടെ മൊഴി പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസിനെ വ്യക്തമായി പിന്തുണയ്ക്കുന്നുണ്ടെന്നും വാദിച്ചിട്ടും, സെഷൻസ് ജഡ്ജി പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസ് തെറ്റായി വിശ്വസിച്ചില്ലെന്നും വാദിച്ചു. ഡോക്ടർ പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി-22-ന്റെ തെളിവുകൾ ശരിയായ വീക്ഷണത്തിൽ പരിഗണിക്കാത്തത് സെഷൻസ് കോടതി തെറ്റായ വെറുതെ വിട്ട ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിന് കാരണമായെന്നും വാദിച്ചു. അപ്പീൽ മെമ്മോറാണ്ടത്തിൽ ഉന്നയിച്ച ഈ കാരണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, വിചാരണ കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വെറുതെ വിട്ട ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കാൻ സംസ്ഥാനം ആവശ്യപ്പെട്ടു. പ്രോസിക്യൂഷനും പ്രതിക്കും വേണ്ടി ഹാജരായ അതത് അഭിഭാഷകർ മുന്നോട്ടുവെച്ച വാദങ്ങൾ പരിഗണിച്ച ശേഷം, ഹൈക്കോടതി വിചാരണ കോടതി രേഖപ്പെടുത്തിയ കണ്ടെത്തൽ റദ്ദാക്കുകയും ഐ.പി.സി 302, 201, 404, 419 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം പ്രതിയെ കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് കണ്ടെത്തുകയും മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ ജീവപര്യന്തം തടവിന് ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ ഈ അപ്പീൽ ഫയൽ ചെയ്തു.

2023_4_397_429

4. അപ്പീൽവാദിയായ പ്രതിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ റെഞ്ചിത്ത് ബി. മാരാർ എന്ന കൗൺസലിന്റെയും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം ഹാജരായ സുൽഫിക്കർ അലി പി.എസ്., ലക്ഷ്മി ശ്രീ പി., ലെബിന ബേബി എന്നീ അഭിഭാഷകരുടെയും സംസ്ഥാനത്തിന് വേണ്ടി ഹാജരായ വി.എൻ. രഘുപതി എന്ന സ്റ്റാൻഡിംഗ് കൗൺസലിന്റെയും വാദങ്ങൾ കോടതി കേട്ടു.

5. അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ രഞ്ജിത്ത് ബി. മാരാർ എന്ന അഭിഭാഷകന്റെ വാദം ഇപ്രകാരമാണ്: പ്രതിയുടെ പങ്കിനെക്കുറിച്ച് നേരിട്ടുള്ള തെളിവുകളൊന്നുമില്ലെന്നും ഹൈക്കോടതി സാഹചര്യ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് കുറ്റസ്ഥാപനം നടത്തിയതെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. സാഹചര്യ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സംഭവങ്ങളുടെ ശൃംഖല സ്ഥാപിക്കാൻ പ്രോസിക്യൂഷന് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നും, അത് പ്രതിയുടെ കുറ്റമാണെന്ന ഒരേയൊരു നിഗമനത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നില്ലെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. ഇന്ത്യൻ തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 27 പ്രകാരം പ്രതി പോലീസിന് നൽകിയെന്ന് പറയപ്പെടുന്ന കുറ്റസമ്മത മൊഴിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമാണ് കുറ്റസ്ഥാപനം നടത്തിയതെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. പ്രസ്തുത തെളിവ് വിശ്വസനീയമല്ലാത്തതിനാൽ അത് അംഗീകരിക്കാൻ പാടില്ലായിരുന്നു. കാരണം അത് പ്രതിക്ക് അറിയാത്ത കന്നഡ ഭാഷയിലാണ് എഴുതിയിരുന്നത്. പ്രോസിക്യൂഷൻ പറയുന്നതനുസരിച്ച്, പ്രതി പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി-10-ന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ മലയാളത്തിൽ കുറ്റസമ്മത മൊഴി നൽകി, അത് പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി-10 കന്നഡയിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്തു. പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി-10-ന് കന്നഡ എഴുതാനും വായിക്കാനും അറിയില്ലായിരുന്നു, കന്നഡ ഭാഷ സംസാരിക്കാൻ മാത്രമേ അറിയൂ, അതിനാൽ പ്രതി പോലീസിന് നൽകിയെന്ന് പറയപ്പെടുന്ന കുറ്റസമ്മതത്തിന്റെ വിവർത്തനം സ്വീകാര്യമായ തെളിവായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല. പ്രസ്തുത

2023_4_397_429

മൊഴി കമ്പ്യൂട്ടറിൽ ടൈപ്പ് ചെയ്ത വ്യക്തിയെക്കുറിച്ചോ അതിന്റെ പ്രിന്റൗട്ട് എടുത്ത വ്യക്തിയെക്കുറിച്ചോ രേഖകളിൽ തെളിവുകളൊന്നുമില്ലാത്തതിനാൽ പ്രസ്തുത മൊഴി വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും പ്രോസിക്യൂഷനിൽ നിന്ന് വിശദീകരണമൊന്നും ലഭ്യമല്ലെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. വിചാരണ കോടതി ശരിയായി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച ഈ കാര്യങ്ങളിൽ, വിചാരണ കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച നന്നായി വിശദീകരിച്ച വെറുതെ വിട്ട ഉത്തരവിൽ ഹൈക്കോടതി ഇടപെടാൻ പാടില്ലായിരുന്നു.

6. പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി 10-ന്റെ തെളിവുകളിലേക്ക് ഈ കോടതിയുടെ ശ്രദ്ധ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട്, അദ്ദേഹം മറ്റ് പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷികളുടെ അടുത്ത സുഹൃത്താണെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ തെളിവുകൾ പരിഗണിക്കാൻ പാടില്ലായിരുന്നുവെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. പ്രതിയുടെ കുറ്റസമ്മത മൊഴി അച്ചടിച്ച രൂപത്തിലായിരുന്നുവെന്നും ഇത് പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ പ്രതിയുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ ടൈപ്പ് ചെയ്തതല്ലെന്നും, പ്രോസിക്യൂഷൻ പറയുന്നതനുസരിച്ച് അത് പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി-10 പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് പോലീസ് എഴുതിയതാണെന്നും, എഴുതിയ മൊഴി ഹാജരാക്കിയിട്ടില്ലെന്നും അതിനാൽ പ്രതിയെ കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് കണ്ടെത്താൻ പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി-10-ന്റെ തെളിവുകൾ ഹൈക്കോടതിക്ക് ആശ്രയിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു.

7. മരിച്ചയാളുടെ മകനായ പരാതിക്കാരൻ പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി-4 തന്റെ പിതാവ് 2011 നവംബർ 29-ന് കേരളത്തിലെ വീട്ടിൽ നിന്ന് അവസാനമായി പോയെന്നും 2011 ഡിസംബർ 28-ന് ഒരു കുടുംബ ചടങ്ങിലേക്ക് ക്ഷണിക്കാൻ താൻ അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചെന്നും, അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചെങ്കിലും മരിച്ചയാൾ കേരളം സന്ദർശിച്ചില്ലെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. പ്രോസിക്യൂഷൻ പറയുന്നതനുസരിച്ച്, 2011

2023_4_397_429

ഡിസംബർ 2-ന് പ്രതി മരിച്ചയാളെ കൊലപ്പെടുത്തിയെന്നും പോസ്റ്റ്മോർട്ടം റിപ്പോർട്ട് പ്രകാരം 2012 ജനുവരി 21-ന് മൃതദേഹം പുറത്തെടുക്കുന്നതിന് 45 മുതൽ 60 ദിവസം മുമ്പാണ് മരണം സംഭവിച്ചതെന്നും, അതിനാൽ പ്രതിയെക്കുറിച്ച് പ്രോസിക്യൂഷൻ പറയുന്ന കഥ വിശ്വസനീയമല്ലെന്നും, ഇത് ഗുരുതരമായ സംശയത്തിന് കാരണമായെന്നും, പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസിൽ കടന്നുകൂടിയ വിടവ് വിശദീകരിക്കാതെ അവശേഷിച്ചുവെന്നും, ഇത് പ്രോസിക്യൂഷൻ കഥയ്ക്ക് വിനാശകരമാണെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു.

8. മരിച്ചയാളുടെ കൃഷിയിടത്തിൽ നിന്ന് പ്രതി മോഷ്ടിച്ചെന്ന് പറയപ്പെടുന്ന ഭൗതിക വസ്തുക്കൾ (MO-കൾ) കണ്ടെത്തിയത് തെളിയിക്കാൻ പ്രോസിക്യൂഷൻ പ്രധാനമായും 3 സാക്ഷികളെയാണ് ആശ്രയിച്ചതെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു, അതായത് പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി-1 (മഹസർ സാക്ഷി), പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി-2 (ഇൻക്വസ്റ്റ് സാക്ഷി), പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി-10 (പ്രതിയുടെ വെളിപ്പെടുത്തലുകൾ വിവർത്തനം ചെയ്ത വ്യക്തി). ഈ സാക്ഷികളുടെ മൊഴികളിലേക്ക് കോടതിയെ കൊണ്ടുപോയി, അവർ അടുത്തടുത്തുള്ള താമസിക്കുന്ന അടുത്ത സുഹൃത്തുക്കളാണെന്നും ഈ സാക്ഷികളെല്ലാം കണ്ടെത്തലുകൾക്ക് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയും പിടിച്ചെടുക്കൽ നടപടികളും ഇൻക്വസ്റ്റ് റിപ്പോർട്ടും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു, അതിനാൽ അവരെ പ്രോസിക്യൂഷൻ കൊണ്ടുവന്ന സ്റ്റോക്ക് സാക്ഷികളായി കണക്കാക്കുകയും വിശ്വസനീയമല്ലാത്തതിനാൽ ഒഴിവാക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. പ്രതി മരിച്ചയാളുടെ കൃഷിയിടത്തിലെ ജീവനക്കാരനായിരുന്നുവെന്ന പ്രോസിക്യൂഷൻ വാദം തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. അവസാനമായി കണ്ട സിദ്ധാന്തം ഉൾപ്പെടെയുള്ള സാഹചര്യ തെളിവുകളുടെ ശൃംഖല തെളിയിക്കുന്നതിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ പരാജയപ്പെട്ടെന്നും അദ്ദേഹം

2023_4_397_429

വാദിച്ചു. ക്രിമിനൽ നടപടി നിയമം (Cr.P.C.) 313–ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം ചോദ്യം ചെയ്തപ്പോൾ തനിക്കെതിരെയുള്ള എല്ലാ ആരോപണങ്ങളും, മൃതദേഹം കണ്ടെത്തിയതും മറ്റ് ഭൗതിക വസ്തുക്കൾ തന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം കണ്ടെത്തിയതും ഉൾപ്പെടെ പ്രതി നിഷേധിച്ചുവെന്ന വസ്തുത, പ്രോസിക്യൂഷന് പ്രതിയുടെ കുറ്റം സംശയരഹിതമായി തെളിയിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്ന് നിഗമനത്തിലെത്തി പ്രതിയുടെ നിലപാട് അംഗീകരിക്കാൻ പര്യാപ്തമാണെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു.

8.1 പ്രതിയെ പോലീസ് സംഭവസ്ഥലത്ത് കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ, മൃതദേഹം പുറത്തെടുത്ത സ്ഥലത്ത് കുറച്ച് ആളുകൾ നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും പ്രതി പോലീസിന് സ്ഥലം കാണിച്ചുകൊടുത്തിട്ടില്ലെന്നും പ്രതിയുടെ കേസ് ഇതാണെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. പ്രതിയെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പുതന്നെ പോലീസിന് ആ സ്ഥലം അറിയാമായിരുന്നു. അതിനാൽ, പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസ് തെറ്റാണെന്ന് തെളിയിക്കാനുള്ള ഭാരം ഹൈക്കോടതി ചുമത്താൻ പാടില്ലായിരുന്നു. മരിച്ചയാളുടെ കൃഷിയിടത്തിൽ ജോലി ചെയ്തിരുന്ന രണ്ട് ജീവനക്കാരെ കാണാനില്ലെന്നും ഇക്കാര്യത്തിൽ പ്രോസിക്യൂഷനിൽ നിന്ന് ഒരു വിശദീകരണവും ലഭ്യമല്ലെന്നും ഇത് മരിച്ചയാളുടെ ആരോപണവിധേയമായ പ്രവൃത്തിയിൽ ഗുരുതരമായ സംശയത്തിന് കാരണമായെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. പ്രതിയുടെ മൊബൈലിന്റെ CDR (കോൾ ഡീറ്റെയിൽ റെക്കോർഡ്) സുരക്ഷിതമാക്കി പ്രോസിക്യൂഷൻ തെളിവായി ഹാജരാക്കിയിട്ടില്ലെന്നും ഇത് പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസിന് വിനാശകരമാണെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു.

8.2 ആരോപണവിധേയമായ കുറ്റസമ്മത മൊഴി എക്സിബിറ്റ് P–2–നെ രണ്ട് ഭാഗങ്ങളായി വേർതിരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു: അതായത് മൃതദേഹവും വസ്തുക്കളും കണ്ടെത്തിയത്. ഈ മൊഴി പോലീസിന് മുമ്പാകെ നൽകിയതാണെന്നും അതിനാൽ സ്വീകാര്യമല്ലെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു.

2023_4_397_429

വിചാരണ കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തലുകൾ വിപരീതമാണെന്നോ എത്താൻ സാധ്യമല്ലാത്തതാണെന്നോ പറയാൻ കഴിയില്ലെങ്കിൽ, ഈ കോടതിയുടെ നിരവധി വിധികൾ പ്രകാരം പ്രതിക്ക് ആനുകൂല്യം നൽകണമെന്നും, അതിനാൽ ഹൈക്കോടതി റദ്ദാക്കിയ വിചാരണ കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വെറുതെ വിട്ട ഉത്തരവ് ശരിവെയ്ക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. സംശയത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കുറ്റസ്ഥാപനം നിലനിൽക്കില്ലെന്നും പ്രോസിക്യൂഷന് പ്രതിയുടെ കുറ്റം സംശയരഹിതമായി തെളിയിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നും താഴെ പറയുന്ന വിധിന്യായങ്ങൾ ആശ്രയിച്ച് അപ്പീൽ അനുവദിക്കണമെന്നും വിചാരണ കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായം പുനഃസ്ഥാപിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടു:–

(i) ശരദ് ബിർദിചന്ദ് സർദ ***v.*** മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം (1984) 4 SCC 116,

(ii) ഷിയോ സ്വരൂപ് ***v.*** കിംഗ് എമ്പറർ AIR 1934 PC 227,

(iii) ചന്ദ്രപ്പയും മറ്റുള്ളവരും ***v.*** കർണാടക സംസ്ഥാനം (2007) 4 SCC 415,

(iv) മുരുകേശൻ ***v.*** ഇൻസ്പെക്ടർ ഓഫ് പോലീസിലൂടെ സംസ്ഥാനം (2012) 10 SCC 383,

(v) നരേഷ് ചന്ദ്ര ദാസ് ***v.*** എമ്പറർ AIR 1942 (Cal) 593,

(vi) പോഹല്യ മോട്യ വാൽവി ***v.*** മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം (1980) 1 SCC 530,

(vii) അൻവർ പി. വി. ***v.*** പി.കെ. ബഷീർ (2014) 10 SCC 473,

(viii)അർജുൻ പണ്ഡിറ്ററാവു ഖോട്ട്കർ ***v.*** കൈലാഷ് കുശൻറാവു ഗോരന്റിയാൽ (2020) 7 SCC 1.

2023_4_397_429

എതിർഭാഗത്ത്, സംസ്ഥാനത്തിന് വേണ്ടി ഹാജരായ വി. എൻ. രഘുപതി എന്നാ സ്റ്റാൻഡിംഗ് കൗൺസിൽ ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തെ പിന്തുണച്ചു. സെഷൻസ് ജഡ്ജി തന്റെ മുന്നിലുള്ള തെളിവുകൾ പരിശോധിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുകയോ ലഭ്യമായ തെളിവുകൾ തെറ്റായി വിലയിരുത്തുകയോ ചെയ്താൽ, അപ്പീൽ കോടതി അതിന്റെ അധികാരപരിധി ഉപയോഗിച്ച് പ്രസ്തുത കണ്ടെത്തലുകൾ റദ്ദാക്കാൻ കാരണങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. തെളിവുകൾ പുനർവിലയിരുത്തിയപ്പോൾ, രേഖകളിലെ ലഭ്യമായ വസ്തുക്കൾ വിലയിരുത്തുന്നതിൽ വീഴ്ചയുണ്ടായെന്ന് അപ്പീൽ കോടതി അഭിപ്രായപ്പെടുകയും അത് വിശദമായി ചർച്ച ചെയ്യുകയും ചെയ്തുവെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു.

9. പിടിച്ചെടുക്കൽ മഹസർ സാക്ഷികളായ പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–3, പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–9, പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–11 എന്നിവർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഭൗതിക സാക്ഷികൾക്ക് മാറ്റമൊന്നുമുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും, ക്രിമിനൽ നടപടി നിയമം 313–ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയ പ്രതിയുടെ മൊഴിയിൽ വിശദീകരണമൊന്നുമില്ലെന്നും, വിചാരണ കോടതി ഈ ഭൗതിക തെളിവുകൾ അവഗണിച്ചതായി ഹൈക്കോടതി ശരിയായി നിരീക്ഷിച്ചുവെന്നും, രേഖകളിലെ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാത്ത പ്രസ്തുത തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രതിയെ കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് കണ്ടെത്താൻ അത് മുന്നോട്ട് പോയെന്നും, ഈ കണ്ടെത്തലിൽ പിഴവുകളൊന്നുമില്ലെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. ബാബുവിന് (പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–11) റബ്ബിൾ ടാപ്പിംഗ് മെഷീനുകൾ വിറ്റതിനെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ച പ്രതിയുടെ സുഹൃത്തായ പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–5–ന്റെ തെളിവുകളിലേക്ക് അദ്ദേഹം കോടതിയുടെ ശ്രദ്ധ ക്ഷണിച്ചു. അതായത് അഭിഭാഷകൻ പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–15 തയ്യാറാക്കിയ കരാറിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രതിയുടെ ഭാര്യാസഹോദരനായ ലിജോ (പ്രോസിക്യൂഷൻ

സാക്ഷി–5). പ്രതി നൽകിയ MO23 മുതൽ 32 വരെ പിടിച്ചെടുത്ത എക്സിബിറ്റ് P–15 നെക്കുറിച്ചും പ്രസ്തുത സാക്ഷി സംസാരിച്ചുവെന്നും, ഇത് പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസിനെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നുവെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. തെളിവുകൾ പുനർവിലയിരുത്തിയപ്പോൾ, വിചാരണ കോടതി ഭൗതിക തെളിവുകൾ അവഗണിച്ചതായി ഹൈക്കോടതി ശരിയായി അഭിപ്രായപ്പെട്ടെന്നും, അതിനാൽ പ്രതിയെ വെറുതെ വിട്ട വിചാരണ കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തൽ റദ്ദാക്കിയ ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധിന്യായം നിലനിർത്തണമെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. തന്റെ വാദങ്ങളെ പിന്തുണയ്ക്കാൻ അദ്ദേഹം താഴെ പറയുന്ന വിധിന്യായങ്ങൾ ആശ്രയിച്ചു:–

(i) രാജസ്ഥാൻ സംസ്ഥാനം ***v.*** കാശി റാം (2006) 12 SCC 254.

(ii) എ.എൻ. വെങ്കിടേഷും മറ്റുള്ളവരും ***v.*** കർണാടക സംസ്ഥാനം (2005) 7 SCC 714.

(iii) കർണാടക സംസ്ഥാനം ***v.*** സുവർണ്ണമ്മ (2015) 1 SCC 323.

(iv) പട്ടൂ രാജൻ ***v.*** തമിഴ്നാട് സംസ്ഥാനം (2019) 4 SCC 771.

(v) അർജുൻ പണ്ഡിറ്ററാവു കോട്കർ ***v.*** കൈലാഷ് (2020) 7 SCC 1.

10. കക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകരുടെ വാദങ്ങൾ കേട്ടതിനുശേഷവും, ബാറിൽ ഉന്നയിച്ച എതിർവാദങ്ങൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിഗണിച്ചതിനുശേഷവും, താഴെ പറയുന്ന പോയിന്റുകൾ കോടതിയുടെ പരിഗണനയ്ക്ക് വരാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്ന് കോടതി കരുതുന്നു:

(a) രണ്ട് സാധ്യതയുള്ള വീക്ഷണങ്ങൾ ഉള്ളതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലും വിചാരണ കോടതി സ്വീകരിച്ചത് ഒരു സാധ്യതയുള്ള വീക്ഷണമായതിന്റെ

അടിസ്ഥാനത്തിലും വിചാരണ കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തൽ റദ്ദാക്കിയ ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധിന്യായം റദ്ദാക്കേണ്ടതുണ്ടോ?

(b) ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധിന്യായം തെറ്റാണോ, പ്രസ്തുത തെളിവുകൾ പുനർവിലയിരുത്തുമ്പോൾ വിചാരണ കോടതി രേഖപ്പെടുത്തിയ കണ്ടെത്തലുകൾ ഹൈക്കോടതി തെറ്റായി റദ്ദാക്കിയിട്ടുണ്ടോ?

അഥവാ

(c) ഹൈക്കോടതി തെളിവുകൾ ശരിയായ രീതിയിൽ വിലയിരുത്തിയോ, അതോ ഹൈക്കോടതി തെളിവുകൾ ശരിയായ വീക്ഷണത്തിൽ പരിഗണിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടോ?

ചർച്ചയും കണ്ടെത്തലും

11. മുകളിൽ രൂപീകരിച്ച പോയിന്റുകൾ പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാലും രേഖപ്പെടുത്തുന്ന കണ്ടെത്തലുകൾ പരസ്പരം കൂടിച്ചേരാൻ സാധ്യതയുള്ളതിനാലും, കോടതി മുകളിലെ പോയിന്റുകൾ ഒന്നിച്ച് പരിഗണിക്കുകയും താഴെ ഉത്തരം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു:

പോയിന്റ് 1 മുതൽ 3 വരെ

വിചാരണ കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വെറുതെ വിട്ട വിധിന്യായത്തിൽ ഹൈക്കോടതി ഇടപെടാൻ പാടില്ലായിരുന്നുവെന്നും വിചാരണ കോടതിയുടെ വിധിന്യായം വിപരീതമാണെങ്കിൽ മാത്രം, വിചാരണ കോടതി സ്വീകരിച്ച വീക്ഷണം സാധ്യമായ വീക്ഷണമല്ലെങ്കിൽ, മുരുകേശൻ v. ഇൻസ്പെക്ടർ ഓഫ് പോലീസ്[1] എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ വിധിന്യായം ആശ്രയിച്ച് അത്

1 (2012) 10 SCC 383

റദ്ദാക്കാമായിരുന്നുവെന്നും അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ ഉന്നയിച്ച പ്രധാന വാദങ്ങളിലൊന്ന് ഇതാണ്. അതിൽ താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്:–

"33. "തെറ്റായ", "ശരിയല്ലാത്ത", "സാധ്യമായ" എന്നീ പദങ്ങൾ ഓക്സ്ഫോർഡ് ഇംഗ്ലീഷ് നിഘണ്ടുവിൽ താഴെ പറയുന്ന രീതിയിൽ നിർവചിച്ചിരിക്കുന്നു:

"തെറ്റായ– തെറ്റ്; തെറ്റായത്.

ശരിയല്ലാത്ത–(1) ശരിയോ സത്യമോ അല്ലാത്തത്, തെറ്റായ ധാരണ.

(2) നീതിയില്ലാത്തത്, സത്യസന്ധമല്ലാത്തത് അല്ലെങ്കിൽ അധാർമ്മികം.

സാധ്യമായ–(1) നിലനിൽക്കാനോ സംഭവിക്കാനോ നേടാനോ കഴിയുന്നത്.

(2) നിലനിൽക്കാനോ സംഭവിക്കാനോ സാധ്യതയുള്ളത്, എന്നാൽ ഉറപ്പില്ലാത്തതോ സാധ്യതയില്ലാത്തതോ ആയത്."

34. ഒരു സാധ്യതയുള്ള വീക്ഷണം എന്നത് അത്തരം ഒരു അഭിപ്രായത്തിന്റെ ശരിയോ തെറ്റോ പരിഗണിക്കാതെ നിലനിൽക്കാനോ രൂപീകരിക്കാനോ കഴിയുന്ന ഒരു അഭിപ്രായത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നുവെന്ന് ഊന്നിപ്പറയേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. ശ്രേണിപരമായ ഘടനയിൽ ഒരു കീഴ്ക്കോടതി സ്വീകരിച്ച വീക്ഷണത്തെ ഒരു മേൽക്കോടതി വെറും വിയോജിപ്പിലൂടെ തെറ്റായതോ ശരിയല്ലാത്തതോ ആയി വിശേഷിപ്പിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ ഉയർന്ന കോടതിയുടെ അത്തരം ഒരു നിഗമനം കീഴ്ക്കോടതി നൽകിയ വീക്ഷണത്തെ ഒരു സാധ്യതയുള്ള വീക്ഷണത്തിന്റെ പരിധിക്ക് പുറത്താക്കുകയില്ല. ഒരു കോടതിയെത്തിയ ഏതൊരു നിഗമനത്തിന്റെയും ശരിയോ തെറ്റോ ആയ കാര്യങ്ങൾ ഉയർന്ന ജുഡീഷ്യൽ അതോറിറ്റി ശരിയായ നിഗമനമായി

മനസ്സിലാക്കുന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. മറുവശത്ത്, ഒരു സാധ്യതയുള്ള വീക്ഷണം എന്നത് ഉയർന്ന മേൽക്കോടതി അംഗീകരിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും ന്യായമായും എത്തിച്ചേരാൻ കഴിയുന്ന ഒരു നിഗമനത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. രണ്ട് സാഹചര്യങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള അടിസ്ഥാനപരമായ വ്യത്യാസം മനസ്സിൽ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്. വിചാരണ കോടതി സ്വീകരിച്ച വീക്ഷണം മേൽക്കോടതി അംഗീകരിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും ന്യായമായും രൂപീകരിക്കാൻ കഴിയുന്നിടത്തോളം കാലം, വിചാരണ കോടതി സ്വീകരിച്ച വീക്ഷണത്തിൽ ഇടപെടാൻ കഴിയില്ല, വിചാരണ കോടതിയുടെ വീക്ഷണത്തിന് മുകളിൽ ഹൈക്കോടതിയുടെ വീക്ഷണം പകരം വെക്കാനും കഴിയില്ല."

13. ഹൈക്കോടതിക്ക് തെളിവുകളും വിചാരണ കോടതിയുടെ നിഗമനങ്ങളും പുനർവിലയിരുത്താൻ സാധിക്കുമെന്നും വിചാരണ കോടതിയുടെ വിധിന്യായം വിപരീതമാണെങ്കിൽ, അതായത് രേഖകളിലെ തെളിവുകൾക്ക് വിരുദ്ധമാണെങ്കിൽ, അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ വിചാരണ കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തലുകളിൽ ഇടപെടാനും/അല്ലെങ്കിൽ വിചാരണ കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തൽ റദ്ദാക്കാനും ഹൈക്കോടതിക്ക് സാധിക്കുമെന്നും വീണ്ടും പറയേണ്ടതില്ല. ഗാമിനി ബാല കോടേശ്വര റാവു ***v.*** ആന്ധ്രാപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം[2] എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതി താഴെ പറയുന്ന രീതിയിൽ വിധിച്ചിട്ടുണ്ട്:–

"14. മുന്നോട്ടുവെച്ച വാദങ്ങൾ കോടതി പരിഗണിക്കുകയും വിഷയം വിശദമായി കേൾക്കുകയും ചെയ്തു. ശ്രീ റാവു വാദിച്ചതുപോലെ, വിചാരണ കോടതി രേഖപ്പെടുത്തിയ വെറുതെ വിട്ട ഉത്തരവിനെതിരായ അപ്പീലിൽ ഇടപെടുന്നത് അപൂർവവും അസാധാരണ സാഹചര്യങ്ങളിൽ മാത്രമായിരിക്കണമെന്നത് ശരിയാണ്. എന്നിരുന്നാലും, വിചാരണ കോടതിയുടെ വിധിന്യായം

---

2 AIR 2010 SC 589

വിപരീതമാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്ന ഒരു സാഹചര്യത്തിൽ മാത്രമേ ഹൈക്കോടതിക്ക് തെളിവുകളും വിചാരണ കോടതിയുടെ നിഗമനങ്ങളും പുനർവിലയിരുത്താൻ സാധിക്കൂ എന്നത് ഇപ്പോൾ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. നിയമത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുന്ന തരത്തിൽ "വിപരീതം" എന്ന വാക്കിന് "തെളിവുകളുടെ ഭാരത്തിന് വിരുദ്ധം" എന്നാണ് നിർവചനം. ഹൈക്കോടതി വിപരീതമാണെന്ന് കണ്ടെത്തിയ വിചാരണ കോടതിയുടെ വിധിന്യായം യഥാർത്ഥത്തിൽ അങ്ങനെയായിരുന്നോ എന്ന് കോടതി പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

അപ്പീൽ കോടതിക്ക് അതിന്റെ അധികാരങ്ങൾ വിനിയോഗിച്ച് വെറുതെ വിട്ട ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കാം, അപ്പീൽ കോടതി എന്ന നിലയിൽ അതിന്റെ അധികാരം വിനിയോഗിക്കുന്നതിൽ ഹൈക്കോടതിക്ക് പരിമിതികളോ നിയന്ത്രണങ്ങളോ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതായി നിയമത്തിൽ സൂചനകളൊന്നുമില്ല. വെറുതെ വിട്ട ഉത്തരവിനെതിരെയുള്ള അപ്പീലും ശിക്ഷയിൽ നിന്നുള്ള അപ്പീലും തമ്മിൽ, ഒരു അപ്പീൽ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിൽ ഹൈക്കോടതിയുടെ അധികാരത്തെക്കുറിച്ച് വ്യത്യാസം കൊണ്ടുവരാനാകില്ല. വെറുതെ വിട്ട ഉത്തരവ് അടിസ്ഥാനമാക്കിയ തെളിവുകൾ വിശാലമായി അവലോകനം ചെയ്യാനും ആ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വെറുതെ വിട്ട ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കണമെന്ന നിഗമനത്തിലെത്താനുമുള്ള അധികാരത്തിന്റെ വിനിയോഗത്തിൽ ക്രിമിനൽ നടപടി നിയമം നിയന്ത്രണങ്ങളൊന്നും ഏർപ്പെടുത്തുന്നില്ല.

ഷിയോ സ്വരൂപ് ***v.*** കിംഗ് എമ്പറർ[3] എന്ന കേസിൽ പ്രിവി കൗൺസിൽ താഴെ പറയുന്ന രീതിയിൽ വിധിച്ചിട്ടുണ്ട്:

---

3 AIR 1934 PC 227

നിയമം നൽകിയ അധികാരം വിനിയോഗിക്കുമ്പോൾ, വസ്തുതകളെക്കുറിച്ചുള്ള നിഗമനങ്ങളിൽ എത്തുന്നതിന് മുമ്പ്, ഹൈക്കോടതി എപ്പോഴും താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾക്ക് ശരിയായ പ്രാധാന്യവും പരിഗണനയും നൽകണം:

1. സാക്ഷികളുടെ വിശ്വാസ്യതയെക്കുറിച്ചുള്ള വിചാരണ ജഡ്ജിയുടെ വീക്ഷണങ്ങൾ/അഭിപ്രായങ്ങൾ;
2. പ്രതിക്ക് അനുകൂലമായ നിരപരാധിത്വത്തിന്റെ അനുമാനം;
3. ഏതെങ്കിലും സംശയത്തിന്റെ ആനുകൂല്യം ലഭിക്കാനുള്ള പ്രതിയുടെ അവകാശം; ഒപ്പം
4. സാക്ഷികളെ കാണാൻ അവസരം ലഭിച്ച ഒരു ജഡ്ജി എത്തിയ വസ്തുതാപരമായ കണ്ടെത്തലുകളെ അപ്പീൽ കോടതി വിശകലനം ചെയ്യുന്നതിലെ മന്ദത"

വെറുതെ വിട്ട ഉത്തരവിനെതിരായ അപ്പീൽ കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ അപ്പീൽ കോടതിയുടെ അധികാരങ്ങൾ ഈ കോടതി ആവർത്തിച്ച് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ചന്ദ്രപ്പയും മറ്റുള്ളവരും **v.** കർണാടക സംസ്ഥാനം[4] എന്ന കേസിൽ താഴെ പറയുന്ന രീതിയിൽ പൊതുവായ തത്വങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്:

"42. മേൽപ്പറഞ്ഞ തീരുമാനങ്ങളിൽ നിന്ന്, വെറുതെ വിട്ട ഉത്തരവിനെതിരായ അപ്പീൽ കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ അപ്പീൽ കോടതിയുടെ അധികാരങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള താഴെ പറയുന്ന പൊതു തത്വങ്ങൾ ഉയർന്നുവരുന്നുവെന്ന് കോടതി കരുതുന്നു:

---

4 (2007) 4 SCC 415

2023_4_397_429

1. വെറുതെ വിട്ട ഉത്തരവ് അടിസ്ഥാനമാക്കിയ തെളിവുകൾ അവലോകനം ചെയ്യാനും പുനർവിലയിരുത്താനും പുനഃപരിശോധിക്കാനും അപ്പീൽ കോടതിക്ക് പൂർണ്ണ അധികാരമുണ്ട്.
2. ക്രിമിനൽ നടപടി നിയമം, 1973 അത്തരം അധികാരം വിനിയോഗിക്കുന്നതിന് പരിമിതികളോ നിയന്ത്രണങ്ങളോ വ്യവസ്ഥകളോ ഏർപ്പെടുത്തുന്നില്ല, കൂടാതെ അപ്പീൽ കോടതിക്ക് അതിന്റെ മുന്നിലുള്ള തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വസ്തുതാപരമായതും നിയമപരമായതുമായ ചോദ്യങ്ങളിൽ സ്വന്തം നിഗമനങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേരാൻ കഴിയും.
3. "ഗണ്യമായതും നിർബന്ധിതവുമായ കാരണങ്ങൾ", "നല്ലതും മതിയായതുമായ കാരണങ്ങൾ", "വളരെ ശക്തമായ സാഹചര്യങ്ങൾ", "വക്രീകരിച്ച നിഗമനങ്ങൾ", "പ്രകടമായ തെറ്റുകൾ" തുടങ്ങിയ വിവിധ പദപ്രയോഗങ്ങൾ, വെറുതെ വിട്ട ഉത്തരവിനെതിരായ അപ്പീലിൽ അപ്പീൽ കോടതിയുടെ വിപുലമായ അധികാരങ്ങൾ പരിമിതപ്പെടുത്താൻ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതല്ല. തെളിവുകൾ അവലോകനം ചെയ്യാനും സ്വന്തം നിഗമനത്തിലെത്താനുമുള്ള കോടതിയുടെ അധികാരം പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നതിനേക്കാൾ, വെറുതെ വിട്ട ഉത്തരവിൽ ഇടപെടാനുള്ള അപ്പീൽ കോടതിയുടെ വിമുഖത ഊന്നിപ്പറയാനുള്ള "ഭാഷയുടെ അലങ്കാരങ്ങൾ" എന്ന രീതിയിലാണ് അത്തരം പദപ്രയോഗങ്ങൾ കൂടുതലും ഉപയോഗിക്കുന്നത്.
4. എന്നിരുന്നാലും, വെറുതെ വിട്ട ഉത്തരവിന്റെ കാര്യത്തിൽ, പ്രതിക്ക് അനുകൂലമായി ഇരട്ട അനുമാനം ഉണ്ടെന്ന് അപ്പീൽ കോടതി മനസ്സിൽ വയ്ക്കണം. ഒന്നാമതായി, ഓരോ വ്യക്തിയും കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് തെളിയിക്കുന്നത് വരെ നിരപരാധിയാണെന്ന് അനുമാനിക്കപ്പെടണമെന്ന് ക്രിമിനൽ നിയമശാസ്ത്രത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന

തത്വമനുസരിച്ച് നിരപരാധിത്വത്തിന്റെ അനുമാനം അയാൾക്ക് ലഭ്യമാണ്. രണ്ടാമതായി, പ്രതിക്ക് വെറുതെ വിട്ട ഉത്തരവ് ലഭിച്ചതിനാൽ, അയാളുടെ നിരപരാധിത്വത്തിന്റെ അനുമാനം വിചാരണ കോടതി കൂടുതൽ ബലപ്പെടുത്തുകയും സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു."

5. രേഖകളിലെ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ രണ്ട് ന്യായമായ നിഗമനങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേരാൻ സാധിക്കുമെങ്കിൽ, അപ്പീൽ കോടതി വിചാരണ കോടതി രേഖപ്പെടുത്തിയ വെറുതെ വിട്ട ഉത്തരവിൽ ഇടപെടാൻ പാടില്ല."

15. മേൽപ്പറഞ്ഞ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, പ്രതി മാത്രമാണ് കുറ്റം ചെയ്തതെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ തെളിയിക്കാൻ സംസ്ഥാനം ആശ്രയിച്ച സാഹചര്യ തെളിവുകൾ, ഹൈക്കോടതി സംഗ്രഹിച്ചതുപോലെ, താഴെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന കാരണങ്ങളാൽ തെറ്റാണെന്ന് കണ്ടെത്താൻ കഴിയില്ല:

2012 ജനുവരി 21-ന് നടത്തിയ പോസ്റ്റ്മോർട്ടം റിപ്പോർട്ട് എക്സിബിറ്റ് P-41 പ്രകാരം ജോസ് സി. കാഫന്റെ മരണം കൊലപാതകമാണെന്ന് തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പോസ്റ്റ്മോർട്ടം പരിശോധനയ്ക്ക് 45-60 ദിവസം മുമ്പാണ് മരണം സംഭവിച്ചതെന്ന് പ്രസ്തുത റിപ്പോർട്ടിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. മൃതദേഹം പോസ്റ്റ്മോർട്ടം നടത്തിയ ഡോക്ടർ പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി-22, ഡോക്ടർ കീർത്തിരാജ് 2013 മാർച്ച് 26-ന് നടത്തിയ മുഖ്യ വിസ്താരത്തിൽ ഇങ്ങനെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു:

"ഇടത് പുരികത്തിൽ 2 ഇഞ്ച് (നീളം) X 2 ½ ഇഞ്ച് (വീതി) അളവിലുള്ള ആഴത്തിലുള്ള മുറിവ് കണ്ടെത്തി, പ്രസ്തുത മുറിവിന്റെ അരികുകൾ ആഴത്തിലുള്ളതായി കണ്ടെത്തി. പ്രസ്തുത മുറിവിന്റെ ഭാഗത്ത് വരുന്ന മുൻഭാഗത്തെ എല്ലിൽ പൊട്ടലുണ്ടായിരുന്നു. ഇടത് കണ്ണിന് താഴെ, അതായത് മുകളിലെ താടിയെല്ലിന്റെ

ഭാഗത്ത് വീർത്ത മുറിവ് കണ്ടെത്തി, അതായത് 2 ½ ഇഞ്ച് (നീളം) X 1 ½ ഇഞ്ച് (വീതി) അളവിലുള്ള രക്തം കട്ടപിടിച്ച അടയാളം കണ്ടെത്തി."

നെറ്റിയിൽ പൊട്ടലുണ്ടായതിന്റെ ഫലമായി തലച്ചോറിൽ രക്തസ്രാവം ഉണ്ടായതിനാലാണ് ജോസ് കാഫൻ മരിച്ചതെന്ന് പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–22 അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഈ കാര്യത്തിൽ ഗുരുതരമായ തർക്കങ്ങളൊന്നുമില്ലാത്തതിനാൽ, ജോസ് കാഫന്റെ മരണം കൊലപാതകമായിരുന്നുവെന്ന് ഹൈക്കോടതിയുടെ ഒഴിച്ചുകൂടാനാവാത്ത നിഗമനത്തിൽ തെറ്റില്ല.

16.1 ദൃക്സാക്ഷികളുടെ അഭാവം കാരണം എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് കൃത്യമായി പറയാൻ കഴിയില്ലെന്നും അതിനാൽ മരിച്ചയാൾ വീണ് പരിക്കേൽക്കാനുള്ള സാധ്യത തള്ളാനാവില്ലെന്നുമുള്ള പ്രതിയുടെ അഭിഭാഷകന്റെ വാദം അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും ഹൈക്കോടതി രേഖപ്പെടുത്തിയ കണ്ടെത്തൽ ശരിവെയ്ക്കേണ്ടതാണെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു.

16.2 പ്രോസിക്യൂഷൻ ആശ്രയിച്ച ശൃംഖലയിലെ മറ്റൊരു സാഹചര്യം "അവസാനമായി കണ്ട സിദ്ധാന്തം" സംബന്ധിച്ചുള്ളതാണ്. മരിച്ച ജോസ് കാഫൻ കെരോഡി ഗ്രാമത്തിലെ തന്റെ തോട്ടഭൂമിയിൽ താമസിക്കുകയും സർവ്വേ നമ്പർ 48, 49 എന്നിവയിൽ കാർഷിക പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്തുവെന്നാണ് പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസ്. കൃഷിയിടത്തിൽ തന്നെ മരിച്ചയാൾ ഒരു വീട് നിർമ്മിക്കുകയും അവിടെ താമസിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെന്നതും പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസിൽ പറയുന്നുണ്ട്. പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–4 ആയി വിസ്തരിച്ച മരിച്ചയാളുടെ മകൻ, ഒരു തൊഴിലാളിയെ ആവശ്യമുണ്ടെന്ന് കാണിച്ച് 'ദീപിക' പത്രത്തിൽ പരസ്യം നൽകിയെന്നും അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രതി അപേക്ഷിച്ചെന്നും പ്രതിയെ ജോലിക്കെടുത്തെന്നും തന്റെ പിതാവ് തന്നോട്

പറഞ്ഞതായി വ്യക്തമായി മൊഴി നൽകി. പത്രം എക്സ്ിബിറ്റ് P–28 എന്നും പ്രസക്തമായ പരസ്യം എക്സ്ിബിറ്റ് P–8(a) എന്നും അദ്ദേഹം തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

16.3 പ്രതിയെ മരിച്ചയാൾ ജോലിക്കെടുത്തുവെന്ന് തെളിയിക്കുന്നതിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ പരാജയപ്പെട്ടെന്നും, പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–4–ഓ മറ്റ് സാക്ഷികളായ പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–5, പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–6, പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–7, പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–8, പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–9, പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–11, പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി 12 എന്നിവരോ പ്രതി മരിച്ചയാളുടെ തോട്ടഭൂമിയിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നത് കണ്ടതായി മൊഴി നൽകിയിട്ടില്ലെന്നും വാദിച്ചു. പ്രതിയെയും മരിച്ചയാളെയും ഒരുമിച്ച് കണ്ടിട്ടില്ലെന്നും വിചാരണ കോടതി രേഖപ്പെടുത്തിയ കണ്ടെത്തൽ നന്നായി വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, പ്രത്യേകിച്ച് ഖണ്ഡിക 14, 15, 16 എന്നിവയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയ കണ്ടെത്തലുകളിൽ ഹൈക്കോടതി ഇടപെടാൻ പാടില്ലായിരുന്നുവെന്നും ആദ്യം കേൾക്കുമ്പോൾ ആകർഷകമായി തോന്നുന്ന ഒരു വാദമാണിത്, എന്നാൽ ആഴത്തിൽ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ഹൈക്കോടതി കണ്ടെത്തിയ സത്യത്തിന് വിരുദ്ധമാണിത്. പ്രതിയെ മരിച്ചയാളുടെ കൂടെ അവസാനമായി കണ്ടുവെന്ന വസ്തുത പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–10, പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–14 എന്നിവർ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. 2013 ഫെബ്രുവരി 26–ന് നടത്തിയ മുഖ്യ വിസ്താരത്തിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–10 താഴെ പറയുന്ന രീതിയിൽ മൊഴി നൽകി.

"ഞാൻ 1962 മുതൽ സാഗറിലാണ് താമസിക്കുന്നത്. കഴിഞ്ഞ 23 വർഷമായി ഓട്ടോറിക്ഷ ഓടിക്കുന്നു. ജോസ് കാഫനുമായി എനിക്ക് പരിചയമുണ്ട്, അദ്ദേഹം കേരളത്തിൽ നിന്നുള്ളയാളാണ്. ഓട്ടോ സ്റ്റാൻഡിൽ മലയാളം അറിയാവുന്ന ഒരു ഓട്ടോ ഡ്രൈവറെ ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ എന്നെ കാണിച്ചുതന്നു, എനിക്കും കാഫനും ഏകദേശം 5–6 വർഷത്തെ പരിചയമുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്

2023_4_397_429

ഓട്ടോറിക്ഷ ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ എന്നെ വിളിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃഷിയിടത്തിൽ കൊണ്ടുപോകാറുണ്ടായിരുന്നു. കാഫന്റെ ഭൂമി എവിടെയാണെന്ന് എനിക്കറിയാം. എക്സിബിറ്റ് P.31, 32 എന്നിവ സാക്ഷിയെ കാണിക്കുകയും പർപ്പിൾ നിറത്തിലുള്ള ഷർട്ട് ധരിച്ച വ്യക്തിയെ ജോസ് കാഫനായി തിരിച്ചറിയുകയും ചെയ്തു. ആളുകൾ ജോലി ചെയ്യാൻ ഭൂമിയിലേക്ക് പോകാറുണ്ടായിരുന്നു. കാഫന്റെ സ്ഥലത്ത് ഞാൻ പ്രതിയെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. പ്രതി അവിടെ ഒരു തൊഴിലാളിയായിരുന്നു.

2012 ജനുവരി 21-ന് സുന്ദർ എന്ന ദഫേദാർ എന്നോട് മലയാളം അറിയാവുന്ന ഒരാളെ വേണമെന്ന് പറയുകയും മലയാളത്തിൽ നിന്ന് വിവർത്തനം ചെയ്യാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ വരാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഞാൻ സാഗർ റൂറൽ സ്റ്റേഷനിൽ പോയി. എന്നെ സ്റ്റേഷനിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി, അവിടെ Dy.S.P ഉണ്ടായിരുന്നു." പ്രതിയെ എന്നെ കാണിക്കുകയും പ്രതിയുമായി എനിക്ക് പരിചയമുണ്ടോ എന്ന് ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു, കാഫന്റെ തോട്ടഭൂമിയിൽ ജോലി ചെയ്തിരുന്നത് അദ്ദേഹമാണെന്ന് ഞാൻ പ്രതിയെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് പറഞ്ഞു. പോലീസ് xxx കാണിച്ചതനുസരിച്ച്. പ്രതി 2011 ഡിസംബർ 2-ന് രാവിലെ 6:00-6:30 ന് കാഫൻ തന്റെ കൃഷിയിടത്തിലെ വീട്ടിൽ ഉറങ്ങുമ്പോൾ ഇരുമ്പ് വടികൊണ്ട് തലയിൽ അടിച്ചു കൊലപ്പെടുത്തിയെന്ന് പ്രതി പറഞ്ഞു." അരമണിക്കൂറിനുശേഷം ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈ ഉയർത്തി താഴെയിട്ടപ്പോൾ അത് താഴേക്ക് വീണു, പിന്നീട് അദ്ദേഹം മരിച്ചുവെന്ന് സ്ഥിരീകരിച്ചു, തുടർന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൃതദേഹം ബെഡ്ഷീറ്റ് ഉപയോഗിച്ച് പൊതിഞ്ഞ് കുഴിച്ചിട്ടു. വീടിന് പിന്നിൽ ഒരു കമ്പോസ്റ്റ് കുഴിയുണ്ടെന്നും ആ കമ്പോസ്റ്റ് കുഴിയിലാണ് മൃതദേഹം കുഴിച്ചിട്ടതെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. മൃതദേഹം കുഴിച്ചിട്ട ശേഷം താൻ അവിടെത്തന്നെയാണ് താമസിച്ചതെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ഉപകരണങ്ങൾ വിറ്റ് പണം സമ്പാദിക്കാനാണ് താൻ കൊലപാതകം നടത്തിയതെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

ഭൂമി പോലും വിൽക്കാൻ ചിന്തിച്ചെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. മൃതദേഹം കുഴിച്ചിട്ട സ്ഥലം കാണിച്ചുതരാമെന്നും ഉപകരണങ്ങൾ വിറ്റ ആളുകളെ കാണിച്ചുതരാമെന്നും പ്രതി പറഞ്ഞു.

16.4 അവസാനമായി കണ്ട സിദ്ധാന്തം എന്ന സാഹചര്യ ശൃംഖലയിൽ ഹൈക്കോടതി ആശ്രയിച്ച മറ്റൊരു സാക്ഷിയാണ് പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–14. 2013 മാർച്ച് 12–ന് നടത്തിയ മുഖ്യ വിസ്താരത്തിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–14 താഴെ പറയുന്ന രീതിയിൽ മൊഴി നൽകി:

"ഞാൻ അടിസ്ഥാനപരമായി xxx വ്യവസായങ്ങൾ നടത്തുന്നു. ജെ സി ബി വാടകയ്ക്ക് എടുത്ത് ജോലി ചെയ്യുന്ന ദീപക് ഗൗഡയുമായി എനിക്ക് പരിചയമുണ്ട്. ദീപക്കിന് മലയാളം അറിയില്ലായിരുന്നു, കാഫന് കന്നഡയും അറിയില്ലായിരുന്നു, അതിനാൽ ജെ സി ബി–യുടെ പണത്തെക്കുറിച്ചും ജോലിയെക്കുറിച്ചും സംസാരിക്കാൻ ദീപക് ഗൗഡ എന്നെ കൂട്ടി കൊണ്ടുപോയി. അങ്ങനെ കാഫനുമായി എനിക്ക് പരിചയമായി. എക്സിബിറ്റ് P.31, 32 എന്നിവ സാക്ഷിയെ കാണിക്കുകയും പർപ്പിൾ നിറത്തിലുള്ള ഷർട്ട് ധരിച്ച വ്യക്തിയെ ജോസ് കാഫനായി തിരിച്ചറിയുകയും ചെയ്തു. അതിനുശേഷം കോടതി അദ്ദേഹത്തിന്റെ തോട്ടഭൂമിയിൽ പോയിരുന്നു. തന്റെ തോട്ടഭൂമിയിൽ ജോലി ചെയ്യാൻ തൊഴിലാളികളില്ലാത്തതിനാൽ തൊഴിലാളികളെ വേണമെന്ന് അദ്ദേഹം എന്നോട് പറഞ്ഞു. അതിനാൽ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു തൊഴിലാളിയെ നൽകി, പക്ഷേ അയാൾക്ക് സുഖം തോന്നുന്നില്ലെന്ന് പറഞ്ഞ് കേരളത്തിലേക്ക് മടങ്ങി. പിന്നീട് 2011 സെപ്റ്റംബർ മാസത്തിൽ ഒരു പരസ്യം നൽകി, അതിലൂടെ അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു തൊഴിലാളിയെ കിട്ടി. ഞങ്ങൾ അവിടെ പോയപ്പോൾ ആ തൊഴിലാളി വീട്ടിലുണ്ടായിരുന്നു. ജോസ് കാഫന്റെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന വ്യക്തിയെ സാക്ഷി പ്രതിയായി തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ജോസ് കാഫന് ഈ സ്ഥലത്തിന്റെ തിരിച്ചറിയൽ കാർഡുകളൊന്നുമില്ലെന്നും എന്റെ സ്വന്തം വിലാസം നൽകി തന്റെ

തൊഴിലാളികൾക്ക് ഒരു SIM വാങ്ങി നൽകണമെന്നും ആവശ്യപ്പെട്ടു. അതനുസരിച്ച് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു SIM കാർഡ് വാങ്ങി നൽകി."

16.5 ഈ രണ്ട് പ്രധാന സാക്ഷികൾക്ക് പുറമേ, പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–5, പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–7, പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–9, പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–10, പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–11, പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–15 എന്നിവരും മരിച്ചയാളുടെ മരണശേഷം പ്രതിയെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടിൽ അവസാനമായി കണ്ടുവെന്ന് വ്യക്തമായും നിസ്സംശയവും മൊഴി നൽകി. ഇവരിൽ ഒരാളുടെ മൊഴി സത്യമാണെന്ന് വിശ്വസിച്ചാൽ പോലും, ക്രിമിനൽ നടപടി നിയമം 313–ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയ മൊഴിയിലോ ഈ സാക്ഷികളിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച സമ്മതങ്ങളിലോ പ്രതി മരിച്ചയാളുടെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന സാഹചര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് തൃപ്തികരമായ വിശദീകരണം നൽകേണ്ട ബാധ്യത പ്രതിക്കാണ്. പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–10, പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–14 എന്നിവർ പ്രതിയെ മരിച്ചയാളുടെ കൂടെ കണ്ടതായി വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിട്ടും, പ്രതി വിരുദ്ധമായി തൃപ്തികരമായ വിശദീകരണമൊന്നും നൽകിയിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ, പ്രതി തന്റെ മേൽ ചുമത്തിയ ഭാരം നിറവേറ്റുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടുവെന്ന് നിർബന്ധമായും പറയേണ്ടിവരും. ഇന്ത്യൻ തെളിവ് നിയമത്തിലെ 106–ാം വകുപ്പ്, ഏതെങ്കിലും വസ്തുത ഒരു വ്യക്തിയുടെ പ്രത്യേക അറിവിലാണെങ്കിൽ, ആ വസ്തുത തെളിയിക്കേണ്ട ഭാരം അയാളുടെ മേലായിരിക്കണമെന്ന് വ്യക്തമായി പറയുന്നു. രാജസ്ഥാൻ സംസ്ഥാനം ***v.*** കാശിറാം[5] എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതി ഇങ്ങനെ വിധിച്ചിട്ടുണ്ട്:–

"16. 1998 ഫെബ്രുവരി 3–ന് പ്രതിയെ മരിച്ചയാളുടെ കൂടെ അവസാനമായി കണ്ടുവെന്നതും അതിനുശേഷം അദ്ദേഹം അപ്രത്യക്ഷനായെന്നും

5 (2006) 12 SCC 254

2023_4_397_429

അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട് പൂട്ടിയ നിലയിൽ കണ്ടെത്തിയെന്നും അദ്ദേഹം ഒരു വിശദീകരണവും നൽകിയില്ലെന്നുമുള്ള പ്രതിയുടെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട സാഹചര്യം, സ്വന്തം വീട്ടിൽ കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ കൂടെ പ്രതിയെ കണ്ടതിൽ അസ്വാഭാവികമായി ഒന്നുമില്ലെന്ന് നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഹൈക്കോടതി ഒരു ചെറിയ ഖണ്ഡികയിൽ തീർപ്പാക്കി. അത്തരം ന്യായവാദങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, പ്രോസിക്യൂഷൻ ആശ്രയിച്ച സാഹചര്യ തെളിവുകൾ പ്രതിയുടെ ശിക്ഷ നിലനിർത്താൻ ശക്തമല്ലാത്തതിനാൽ ഹൈക്കോടതി പ്രതി നൽകിയ അപ്പീലുകൾ അനുവദിക്കുകയും വിചാരണ കോടതി നൽകിയ മരണശിക്ഷ സ്ഥിരീകരിക്കാനുള്ള റഫറൻസ് നിരസിക്കുകയും ചെയ്തു."

"23. അധികാരങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. തത്വം നന്നായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതാണ്. തെളിവ് നിയമത്തിലെ 106–ാം വകുപ്പിന്റെ വ്യവസ്ഥകൾ തന്നെ അവ്യക്തവും വ്യക്തവുമാണ്, ഒരു വസ്തുത ഒരു വ്യക്തിയുടെ പ്രത്യേക അറിവിലാണെങ്കിൽ, ആ വസ്തുത തെളിയിക്കേണ്ട ഭാരം അയാളുടെ മേലായിരിക്കുമെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു. അതിനാൽ, ഒരു വ്യക്തിയെ മരിച്ചയാളുടെ കൂടെ അവസാനമായി കണ്ടാൽ, അദ്ദേഹം എങ്ങനെയെന്നും എപ്പോഴാണ് കൂട്ടുകെട്ട് അവസാനിപ്പിച്ചതെന്നും വിശദീകരിക്കണം. കോടതിക്ക് സാധ്യതയുള്ളതും തൃപ്തികരവുമായ വിശദീകരണം അദ്ദേഹം നൽകണം. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ, അദ്ദേഹം തന്റെ ഭാരം നിറവേറ്റിയതായി കണക്കാക്കണം. തന്റെ പ്രത്യേക അറിവിലുള്ള വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിശദീകരണം നൽകുന്നതിൽ അദ്ദേഹം പരാജയപ്പെട്ടാൽ, തെളിവ് നിയമത്തിലെ 106–ാം വകുപ്പ് ചുമത്തിയ ഭാരം നിറവേറ്റുന്നതിൽ അദ്ദേഹം പരാജയപ്പെടുന്നു. സാഹചര്യ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ഒരു കേസിൽ, പ്രതി തന്റെ മേൽ ചുമത്തിയ ഭാരം നിറവേറ്റാൻ ന്യായമായ വിശദീകരണം നൽകുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടാൽ, അത് അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ തെളിയിക്കപ്പെട്ട സാഹചര്യ ശൃംഖലയിൽ ഒരു

അധിക കണ്ണിയായി മാറുന്നു. ക്രിമിനൽ വിചാരണയിൽ തെളിയിക്കേണ്ട ഭാരം 106–ാം വകുപ്പ് മാറ്റുന്നില്ല, അത് എല്ലായ്പോഴും പ്രോസിക്യൂഷന്റെ മേലാണ്. തന്റെ നിരപരാധിത്വവുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്ന ഒരു സിദ്ധാന്തത്തെയോ അനുമാനത്തെയോ പിന്തുണയ്ക്കാൻ കഴിയാത്തതും തന്റെ പ്രത്യേക അറിവിലുള്ളതുമായ വസ്തുതകളെക്കുറിച്ച് പ്രതി വെളിച്ചം വീശുന്നില്ലെങ്കിൽ, വിശദീകരണം നൽകാത്തത് ശൃംഖല പൂർത്തിയാക്കുന്ന അധിക കണ്ണിയായി കോടതിക്ക് പരിഗണിക്കാമെന്ന് അത് വ്യക്തമാക്കുന്നു. നൈന മുഹമ്മദ്, റീ. [AIR 1960 Mad 218 : 1960 Cri LJ 620] എന്നതിൽ തത്വം സംക്ഷിപ്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്."

16.6 അതിനാൽ, പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–10, പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–14 എന്നിവർ പ്രതിയെ മരിച്ചയാളുടെ കൂടെ അവസാനമായി കണ്ടതായി വ്യക്തമായി മൊഴി നൽകിയതിനാൽ, പ്രതി എങ്ങനെ, എപ്പോഴാണ് വേറിട്ട് താമസിക്കാൻ തുടങ്ങിയതെന്ന് വിശദീകരിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. വിശദീകരണമൊന്നും നൽകിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ, സാഹചര്യ ശൃംഖലയിൽ, പ്രതിയുടെ കുറ്റം തെളിയിക്കാൻ പ്രോസിക്യൂഷൻ മുന്നോട്ടുവെച്ച അവസാനമായി കണ്ട സിദ്ധാന്തം അംഗീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

17. പ്രതിയുടെ സ്വമേധയാ നൽകിയ മൊഴിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മൃതദേഹം കണ്ടെത്തിയതാണ് പ്രോസിക്യൂഷൻ ശക്തമായി ആശ്രയിക്കുന്ന മറ്റൊരു സാഹചര്യം. പ്രസ്തുത മൊഴി പ്രതി നിഷേധിക്കുകയും പ്രോസിക്യൂഷൻ അത് തെളിയിക്കാത്തതുമാണ് പ്രതിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ കൗൺസലിന്റെ വാദം. പ്രസ്തുത പ്രതിയുടെ മൊഴി പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–25 വഴി എക്സിബിറ്റ് P–2 ആയി അടയാളപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ബാലകൃഷ്ണ ഹ്രലേഡ് പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–1, രാജു കോടതി സാക്ഷി–3, പരിഭാഷകൻ കുഞ്ഞാലി പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–10 എന്നിവരുടെ സാന്നിധ്യത്തിലാണ് പ്രസ്തുത മൊഴി രേഖപ്പെടുത്തിയത്.

17.1. ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നതിലും പ്രതിയിൽ നിന്ന് ഉത്തരങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്നതിലും സ്വീകരിച്ച നടപടിക്രമത്തെക്കുറിച്ച് പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–10 കുഞ്ഞാലി സംസാരിച്ചുവെന്നും, തനിക്ക് മലയാളം വായിക്കാനും എഴുതാനും അറിയില്ലെന്നും, എന്നിട്ടും പോലീസ് തന്നോട് കന്നഡയിൽ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചെന്നും, താൻ അത് മലയാളത്തിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്ത് പ്രതിയിൽ നിന്ന് മലയാളത്തിൽ ഉത്തരങ്ങൾ ശേഖരിച്ചെന്നും, പ്രസ്തുത ഉത്തരം പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–10 തമിഴിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്തെന്നും പോലീസ് അത് കന്നഡയിൽ ടൈപ്പ് ചെയ്തെന്നും പറയുന്നു. ഇത് പ്രതിയുടെ കുറ്റസമ്മതം രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള അസാധാരണമായ രീതിയാണെന്നും അതിനാൽ കുറ്റസമ്മത മൊഴി എക്സിബിറ്റ് P–2 തെളിവ് നിയമത്തിലെ 27–ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം സ്വീകാര്യമായ തെളിവല്ലെന്നും വാദിച്ചു. പ്രസ്തുത വാദം പരിശോധിക്കാൻ തെളിവ് നിയമത്തിലെ 27–ാം വകുപ്പ് ഉദ്ധരിക്കുന്നത് ഉചിതമാണെന്ന് കോടതി കരുതുന്നു:

"27. പ്രതിയിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച വിവരങ്ങളിൽ എത്രത്തോളം തെളിയിക്കാൻ കഴിയും. —ഒരു പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ കസ്റ്റഡിയിലുള്ള ഏതെങ്കിലും കുറ്റകൃത്യം ആരോപിക്കപ്പെട്ട ഒരു വ്യക്തിയിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച വിവരങ്ങളുടെ ഫലമായി ഏതെങ്കിലും വസ്തുത കണ്ടെത്തിയതായി മൊഴി നൽകുമ്പോൾ, അത്തരം വിവരങ്ങളിൽ എത്രത്തോളം, അത് ഒരു കുറ്റസമ്മതമാണോ അല്ലയോ എന്നത് പരിഗണിക്കാതെ, അതുവഴി കണ്ടെത്തിയ വസ്തുതയുമായി വ്യക്തമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ, അത്രത്തോളം തെളിയിക്കാൻ കഴിയും."

18. സാധാരണ സംഭവങ്ങളുടെ ഗതിയിൽ കസ്റ്റഡിയിൽ നൽകിയ മൊഴിയിൽ നിന്ന് ആർജ്ജിച്ച ഉപയോഗം 27–ാം വകുപ്പ് അനുവദിക്കുന്നു. കസ്റ്റഡിയിൽ നൽകിയ മൊഴികൾ നിർബന്ധത്തിലൂടെ ശേഖരിച്ചതാണെന്ന് യാന്ത്രികമായ അനുമാനമില്ല. വെളിപ്പെടുത്തൽ മൊഴിയിൽ പ്രതി നൽകിയ വിവരങ്ങളുടെ

ഫലമായി കണ്ടെത്തിയ ഒരു വസ്തുത പ്രസക്തമായ വസ്തുതയാണ്, പ്രതിയുടെ വെളിപ്പെടുത്തൽ മൊഴി രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിന് മുമ്പ് പോലീസിന് അറിയാത്ത എന്തെങ്കിലും പുതിയത് പ്രതിയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം കണ്ടെത്തുകയോ വീണ്ടെടുക്കുകയോ ചെയ്താൽ മാത്രമേ അത് തെളിവായി സ്വീകരിക്കാൻ കഴിയൂ. പോലീസ് കസ്റ്റഡിയിലിരിക്കുമ്പോൾ രേഖപ്പെടുത്തിയ പ്രതിയുടെ മൊഴി അതിന്റെ ഘടകങ്ങളായി വിഭജിക്കാനും സ്വീകാര്യമായ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്ന് വേർതിരിക്കാനും കഴിയും. കണ്ടെത്തലിന് ഉടനടി കാരണമായ ഘടകങ്ങളോ ഭാഗങ്ങളോ നിയമപരമായ തെളിവാകും, ബാക്കിയുള്ളവ മുഹമ്മദ് ഇനായത്തുള്ള *v.* മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം[6] പ്രകാരം നിരസിക്കാവുന്നതാണ്. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, നമ്മുടെ കൈയിലുള്ള വസ്തുതകളിലേക്കും പ്രതി ഉന്നയിച്ച വാദങ്ങളിലേക്കും ശ്രദ്ധ തിരിക്കുമ്പോൾ, കുറ്റസമ്മത മൊഴി പൂർണ്ണമായും ഒഴിവാക്കണമെന്ന വാദം ഒന്നിലധികം കാരണങ്ങളാൽ അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല. ഒന്നാമതായി, 8-ാം വകുപ്പിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ പ്രതിയുടെ പെരുമാറ്റവും പ്രസക്തമായ ഒരു വസ്തുതയായിരിക്കും. എ. എൻ. വെങ്കിടേഷും മറ്റൊരാളും *v.* കർണാടക സംസ്ഥാനം[7] എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതി താഴെ പറയുന്ന രീതിയിൽ വിധിച്ചിട്ടുണ്ട്:

"**9.** തെളിവ് നിയമത്തിലെ 8-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം, പ്രതിയുടെ പെരുമാറ്റം പ്രസക്തമാണ്, അത്തരം പെരുമാറ്റം ഏതെങ്കിലും പ്രശ്നത്തിലുള്ള വസ്തുതയെയോ പ്രസക്തമായ വസ്തുതയെയോ സ്വാധീനിക്കുകയോ സ്വാധീനിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്താൽ. തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയ കുട്ടിയുടെ മൃതദേഹം കണ്ടെത്തിയ സ്ഥലം പ്രതി പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന് കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും അവർ കാണിച്ചുകൊടുത്തതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മൃതദേഹം

---

6 AIR 1976 SC 483
7 (2005) 7 SCC 714

പുറത്തെടുക്കുകയും ചെയ്തുവെന്ന സാഹചര്യത്തിന്റെ തെളിവ്, പ്രകാശ് ചന്ദ് v. സ്റ്റേറ്റ് (ഡൽഹി അഡ്മിൻ.) [(1979) 3 SCC 90: 1979 SCC (ക്രിമിനൽ) 656 : AIR 1979 SC 400] എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതി വിധിച്ചതുപോലെ, അത്തരം പെരുമാറ്റത്തിന് സമകാലികമായോ മുൻപോ നടത്തിയ പ്രതിയുടെ മൊഴി 27- ാം വകുപ്പിന്റെ പരിധിയിൽ വരുമോ ഇല്ലയോ എന്നത് പരിഗണിക്കാതെ 8-ാം വകുപ്പിന്റെ കീഴിൽ പെരുമാറ്റമായി സ്വീകാര്യമാണ്." പ്രതിയായ അപ്പീൽവാദികൾ (Exts. P-15, P-16) നൽകിയ വെളിപ്പെടുത്തൽ മൊഴി തെളിവ് നിയമത്തിലെ 27-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം സ്വീകാര്യമല്ലെന്ന് നമ്മൾ കരുതിയാൽ പോലും, അത് 8-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം പ്രസക്തമാണ്. അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെയും പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷികൾ 1, 2, 7, പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി-4 എന്നിവരുടെ മൊഴികൾ, പ്രതി അവരെ സ്ഥലത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോയി മൃതദേഹം കുഴിച്ചിട്ട സ്ഥലം കാണിച്ചുകൊടുത്തുവെന്നത് പ്രതിയുടെ പെരുമാറ്റമായി 8-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം സ്വീകാര്യമായ തെളിവാണ്. മോചനദ്രവ്യം നൽകേണ്ട സ്ഥലത്ത് A-1, A-2 എന്നിവരുടെ സാന്നിധ്യവും പോലീസ് സംഘത്തെ കണ്ടപ്പോൾ അവർ ഓടിപ്പോയതും പ്രസക്തമായ സാഹചര്യമാണ്, അത് തെളിവ് നിയമത്തിലെ 8-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം സ്വീകാര്യമാണ്.

19. പ്രതി നൽകിയ സ്വമേധയാ ഉള്ള മൊഴിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, പ്രതിക്ക് മാത്രം പ്രത്യേകമായി അറിയാവുന്ന ഒരു വസ്തുത കണ്ടെത്തണമെന്നത് ഒരു അടിസ്ഥാന നിയമമാണ്. അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ, പ്രതിയുടെ അറിവിൽ മാത്രം ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു പുതിയ വസ്തുതയുടെ കണ്ടെത്തലിലേക്ക് നയിക്കുന്ന സ്വമേധയാ ഉള്ള മൊഴിയുടെ ആ ഭാഗം 27-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം സ്വീകാര്യമാകും. അത്തരം മൊഴി സ്വമേധയാ നൽകിയതായിരിക്കണം, അതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വസ്തുതകൾ മറ്റുള്ളവരുടെ അറിവിൽ ഉണ്ടാകാൻ പാടില്ല. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി-10-ന്റെ മൊഴി

2023_4_397_429

പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, പ്രതിയുടെ മൊഴി (എക്സിബിറ്റ് P–2) സ്വമേധയാ രേഖപ്പെടുത്തിയതാണെന്നും, പ്രതിക്ക് അറിയാത്ത ഭാഷയിലാണ് മൊഴി രേഖപ്പെടുത്തുന്നതെങ്കിൽ, പോലീസ് പരിഭാഷകന്റെ സഹായം സ്വീകരിക്കുന്നത് തെറ്റാണെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ലെന്നും നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ഒരു സംശയത്തിനും ഇട നൽകുന്നില്ല. പ്രതി പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് രേഖപ്പെടുത്തിയ പ്രസ്തുത മൊഴിയുടെ ആത്യന്തിക പരിശോധന പരമപ്രധാനമായിരിക്കും. ഉത്തരം ശരിയാണെങ്കിൽ പ്രസ്തുത മൊഴി നിയമത്തിന്റെ പരിശോധനയിൽ വിജയിച്ചതായി കണക്കാക്കേണ്ടിവരും, മറിച്ചാണെങ്കിൽ പാടില്ല. മലയാളത്തിൽ നിന്ന് തമിഴിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്ത് കന്നഡയിൽ എഴുതിയതുകൊണ്ട് മാത്രം പ്രസ്തുത മൊഴി സ്വമേധയാ നൽകിയതല്ലെന്നോ പ്രസ്തുത മൊഴി ശരിയായി രേഖപ്പെടുത്തിയതല്ലെന്നോ പറയാൻ കഴിയില്ല. പരിഭാഷകൻ സാക്ഷിമൊഴി നൽകുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ തെളിവുകൾ ഒഴിവാക്കാൻ തക്കതായ കാര്യങ്ങളൊന്നും ലഭിക്കാത്ത ക്രോസ്–വിസ്താരത്തിന് വിധേയനാവുകയും ചെയ്തിട്ടും എക്സിബിറ്റ് P–2–ലെ പ്രസ്തുത മൊഴി അവഗണിക്കണമെന്നോ നിരസിക്കണമെന്നോ ഒഴിവാക്കണമെന്നോ പ്രതിക്ക് പറയാൻ കഴിയില്ല. പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–10–ന് മലയാളം വായിക്കാനും എഴുതാനും അറിയില്ല എന്നത് എക്സിബിറ്റ് P–2–ലെ ഉള്ളടക്കം സ്വയമേവ വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് പറയുന്നില്ല. മറുവശത്ത്, താൻ കേരളത്തിൽ നിന്നുള്ളയാളാണെന്നും മലയാളം സംസാരിക്കാൻ അറിയാമെന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നു. സാക്ഷി പറഞ്ഞ ചോദ്യം പ്രതിയോട് ചോദിക്കുക എന്നതും അത്തരം ചോദ്യങ്ങൾക്ക് നൽകുന്ന ഉത്തരങ്ങൾ പ്രതി പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് രേഖപ്പെടുത്താൻ പോലീസിനോട് പറയുക എന്നതുമായിരുന്നു അദ്ദേഹം ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത്. വാസ്തവത്തിൽ, എക്സിബിറ്റ് P–2–ലെ ഉള്ളടക്കം തെറ്റാണെന്ന് പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–10–നോട് ഒരു സൂചന പോലും നൽകിയിട്ടില്ല.

2023_4_397_429

20. എക്സ്ബിബിറ്റ് P–2 പ്രകാരമുള്ള ഈ സ്വമേധയാ ഉള്ള മൊഴിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് പോലീസ് ഇരയുടെ മൃതദേഹം കമ്പോസ്റ്റ് കുഴിയിൽ നിന്ന് കണ്ടെത്തിയത്. ഇത് പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–1, പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–2, പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–4, പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–10, പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–25 എന്നിവരിലൂടെ തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ മൊഴികൾ താഴെക്കൊടുക്കുന്നു:

പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–1: "ജോസ് സി. കാഫനെ ഇരുമ്പ് വടികൊണ്ട് കൊലപ്പെടുത്തിയ സ്ഥലവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൃതദേഹം കുഴിയിൽ കുഴിച്ചിട്ട സ്ഥലവും ഞാൻ കാണിച്ചുതരാം."

പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–2: "2012 ജനുവരി 21–ന് ചില വ്യക്തിപരമായ കാര്യങ്ങൾക്കായി ഞാൻ കെരോഡി ഗ്രാമത്തിൽ പോയിരുന്നു. തഹസിൽദാരും പോലീസും ജീപ്പിൽ അങ്ങോട്ട് പോകുകയായിരുന്നു. ഞാൻ തഹസിൽദാരെ അഭിവാദ്യം ചെയ്തു. അവിടെ ഒരു കേസുണ്ടെന്നും എന്നെ കൂടെ കൂട്ടാമോ എന്നും അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു. പ്രതി അവിടെ ഒരു സ്ഥലം കാണിച്ചു. നാരക മരത്തിന് അടുത്തുള്ള കമ്പോസ്റ്റ് കുഴിയിൽ ഒരു മൃതദേഹമുണ്ടെന്നും അത് അടച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും പ്രതി പറഞ്ഞു. ഞാനും ദേവേന്ദ്രയും ശിവുവും കൂടി കുഴി തുറന്നു. കുഴി കുഴിക്കുമ്പോൾ ഒരു തുണി കണ്ടെത്തി, മണ്ണ് നീക്കിയപ്പോൾ തുണിക്ക് ശേഷം ഒരു പുതപ്പ് കണ്ടെത്തി, വീണ്ടും മണ്ണ് പതുക്കെ നീക്കിയപ്പോൾ പുതപ്പിൽ പൊതിഞ്ഞ ഒരു മൃതദേഹം കണ്ടെത്തി."

പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–4: "എന്റെ അച്ഛൻ മരിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് ഞാൻ സ്റ്റാനിയോട് പറഞ്ഞു. ഉടൻ തന്നെ ഞാനും എന്റെ സഹോദരന്മാരായ അജിത്തും രഞ്ജിത്തും കുന്ദാപുരത്തെ കെ.കെ. ഷാബുവിനൊപ്പം കെരോഡി ഗ്രാമത്തിൽ വന്നു. ഞങ്ങൾ ആ സ്ഥലത്ത് പോയപ്പോൾ എന്റെ അച്ഛനോ തൊഴിലാളികളോ അവിടെ

2023_4_397_429

ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഉടൻ തന്നെ ഞങ്ങൾ സാഗർ റൂറൽ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ പോയി പരാതി നൽകി. കാണാതായതിനെക്കുറിച്ച് ഞാൻ പരാതി നൽകിയിട്ടില്ല. 21–ാം തീയതി ഞങ്ങൾ സ്റ്റേഷനിൽ പോയി, പോലീസ് സിജു കുര്യനെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിക്കുകയായിരുന്നു. സാക്ഷി പ്രതിയെ കാണിക്കുകയും സിജു കുര്യനായി തിരിച്ചറിയുകയും ചെയ്തു. എന്റെ അച്ഛനെ തലയ്ക്ക് ഇരുമ്പ് വടികൊണ്ട് അടിച്ച് കൊലപ്പെടുത്തി പുതപ്പിൽ പൊതിഞ്ഞ് കുഴിയിൽ കുഴിച്ചിട്ടതായി പ്രതി പോലീസിനോട് പറഞ്ഞു. മൃതദേഹം കുഴിച്ചിട്ട സ്ഥലം കാണിച്ചുതരാമെന്ന് പ്രതി പറഞ്ഞതിനാൽ ഞങ്ങളെ കൊണ്ടുപോയി മൃതദേഹം കുഴിച്ചിട്ട സ്ഥലം കാണിച്ചുതന്നു. സംഭവം നടന്ന സ്ഥലവും പ്രതി കാണിച്ചുതന്നു. എന്റെ അച്ഛൻ ഉറങ്ങിക്കിടന്ന സ്ഥലത്തേക്ക് അദ്ദേഹം ഞങ്ങളെ കൊണ്ടുപോയി കാണിച്ചുതന്നു.

പിന്നീട് മൃതദേഹം കുഴിച്ചിട്ട സ്ഥലം കാണിച്ചുതന്നു. അതിനുശേഷം തഹസിൽദാരുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ മൃതദേഹം പുറത്തെടുത്തു."

പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–10: "2012 ജനുവരി 21–ന് സുന്ദർ എന്ന ദഫേദാർ മലയാളം അറിയാവുന്ന ഒരാളെ വേണമെന്ന് പറയുകയും മലയാളത്തിൽ നിന്ന് വിവർത്തനം ചെയ്യാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ വരാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഞാൻ സാഗർ റൂറൽ സ്റ്റേഷനിൽ പോയി. എന്നെ സ്റ്റേഷനിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി, അവിടെ Dy.S.P ഉണ്ടായിരുന്നു. പ്രതിയെ എന്നെ കാണിക്കുകയും പ്രതിയുമായി എനിക്ക് പരിചയമുണ്ടോ എന്ന് ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു, കാഫന്റെ തോട്ടഭൂമിയിൽ ജോലി ചെയ്തിരുന്നത് അദ്ദേഹമാണെന്ന് ഞാൻ പ്രതിയെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് പറഞ്ഞു. പോലീസ് പ്രതിയെ കാണിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന് കന്നഡ അറിയില്ലെന്നും ജോസ് കാഫനെക്കുറിച്ച് ചോദിക്കണമെന്നും എന്നോട് പറഞ്ഞു. പോലീസ് ചോദിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന രീതിയിൽ ഞാൻ പ്രതിയോട് മലയാളത്തിൽ ചോദിക്കുകയും പ്രതി നൽകിയ മറുപടി തമിഴിലേക്ക് (വിവർത്തകന്റെ കുറിപ്പ്: യഥാർത്ഥ രേഖയിൽ തമിഴ് എന്നാണ്

എഴുതിയിരിക്കുന്നത്, വാക്കിന് അടിവരയിട്ടിരിക്കുന്നു.) വിവർത്തനം ചെയ്ത് പോലീസിനെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രതി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു, "2011 ഡിസംബർ 2-ന് രാവിലെ 6-6:30 ന് കാഫൻ തന്റെ തോട്ടഭൂമിയിലെ വീട്ടിൽ ഉറങ്ങുമ്പോൾ ഇരുമ്പ് വടികൊണ്ട് തലയിൽ അടിച്ച് ഞാൻ കൊലപ്പെടുത്തി. അരമണിക്കൂറിനുശേഷം ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈ ഉയർത്തി താഴെയിട്ടപ്പോൾ അത് താഴേക്ക് വീണു, പിന്നീട് അദ്ദേഹം മരിച്ചുവെന്ന് സ്ഥിരീകരിച്ചു, തുടർന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൃതദേഹം ബെഡ്ഷീറ്റ് ഉപയോഗിച്ച് പൊതിഞ്ഞ് കുഴിച്ചിട്ടു". വീടിന് പിന്നിൽ ഒരു കമ്പോസ്റ്റ് കുഴിയുണ്ടെന്നും ആ കമ്പോസ്റ്റ് കുഴിയിലാണ് മൃതദേഹം കുഴിച്ചിട്ടതെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. മൃതദേഹം കുഴിച്ചിട്ട ശേഷം താൻ അവിടെത്തന്നെയാണ് താമസിച്ചതെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ഉപകരണങ്ങൾ വിറ്റ് പണം സമ്പാദിക്കാനാണ് താൻ കൊലപാതകം നടത്തിയതെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ഭൂമി പോലും വിൽക്കാൻ ചിന്തിച്ചെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

മൃതദേഹം കുഴിച്ചിട്ട സ്ഥലം കാണിച്ചുതരാമെന്നും ഉപകരണങ്ങൾ വിറ്റ ആളുകളെ കാണിച്ചുതരാമെന്നും പ്രതി പറഞ്ഞു."

പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി-25: "താൻ കുറ്റം ചെയ്തതായി അദ്ദേഹം മൊഴിയിൽ സമ്മതിക്കുകയും മൃതദേഹം കുഴിച്ചിട്ട സ്ഥലം കാണിച്ചുതരാമെന്ന് പറയുകയും ചെയ്തു."

തെളിവ് നിയമത്തിലെ 25-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി-25-ന്റെ മേൽപ്പറഞ്ഞ കുറ്റസമ്മതം പൂർണ്ണമായും സ്വീകാര്യമല്ല എന്നത് ശരിയാണ്. എന്നിരുന്നാലും, തെളിവ് നിയമത്തിലെ 8-ാം വകുപ്പും 27-ാം വകുപ്പും വായിക്കുമ്പോൾ, ഇരയുടെ മൃതദേഹം കണ്ടെത്തുന്നതിലേക്ക് നയിച്ച കുറ്റസമ്മതത്തിന്റെ ആ ഭാഗം സ്വീകാര്യമാകും. പ്രതിയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം

2023_4_397_429

കണ്ടെത്തിയ മരിച്ചയാളുടെ മറ്റ് വസ്തുക്കൾ കൂടാതെ, നിരവധി സാക്ഷികൾ സ്വതന്ത്രമായി തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എക്സ്ഹിബിറ്റ് P–2 പ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയ മൊഴി സ്വീകാര്യമാണെന്ന് ഹൈക്കോടതി അംഗീകരിക്കാൻ ഇതും കാരണമായിട്ടുണ്ട്, ഇത് വളരെ സാധ്യതയില്ലാത്തതായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല. പ്രതി നൽകിയ കുറ്റസമ്മത മൊഴി – എക്സ്ഹിബിറ്റ് P 2–ന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ചില വസ്തുക്കൾ കണ്ടെത്തി, അത്തരം കണ്ടെത്തലുകൾ തെളിയിക്കാൻ പ്രോസിക്യൂഷൻ വിസ്തരിച്ച സാക്ഷികൾ താഴെ പറയുന്ന രീതിയിൽ മൊഴി നൽകി, ഹൈക്കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തലുകൾ അംഗീകരിക്കാൻ ഇതും കോടതിയെ പ്രേരിപ്പിച്ചു.

(a) പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–3– രാഘവേന്ദ്ര (പഞ്ച സാക്ഷി) താഴെ പറയുന്ന രീതിയിൽ മൊഴി നൽകി:
"...ലിജോ പുറത്തേക്ക് വന്നപ്പോൾ പ്രതി എന്തെങ്കിലും സാധനങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുണ്ടോ എന്ന് പോലീസ് ചോദിച്ചു, അതിന് ലിജോ സമ്മതിക്കുകയും തനിക്ക് ചില സാധനങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയുകയും ചെയ്തു. ലിജോ പ്രസ്തുത സാധനങ്ങൾ പോലീസിന് മുന്നിൽ ഹാജരാക്കി. അലമാര, സ്യൂട്ട്കേസ്, കൊട്ട, തുമ്പ എന്നിവ ലിജോ ഹാജരാക്കി. മൊത്തം 4 കൊട്ടകൾ അദ്ദേഹം ഹാജരാക്കി..."

(b) പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–9 സുനിൽ കുമാർ തന്റെ മൊഴിയിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:
"ഞങ്ങൾ കാഫന്റെ ഭൂമിയിൽ പോയപ്പോൾ പ്രതി അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. ഉപകരണങ്ങൾ വിൽക്കാമെന്ന് പ്രതി മലയാളത്തിൽ പറഞ്ഞു, കേരിയപ്പയ്ക്ക് കുറച്ച് മലയാളം മനസ്സിലായി. റബ്ബർ റോളർ മെഷീൻ വിൽപ്പനയ്ക്കുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അതിന്റെ വില കൂടുതലായതിനാൽ

ഞാൻ വാങ്ങാൻ വിസമ്മതിച്ചു, ഞങ്ങൾ മടങ്ങുമ്പോൾ അദ്ദേഹം വീടിന് മുന്നിൽ ഉപകരണങ്ങൾ കൂട്ടിയിട്ടിരുന്നു. അതും വിൽക്കാമെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ആ ഉപകരണങ്ങളുടെ വില 2,500/- രൂപയാണെന്ന് അദ്ദേഹം എഴുതി കാണിച്ചു. ഞാൻ 2,000/- രൂപ എഴുതി കാണിച്ചു. പ്രതി അതിന് സമ്മതിച്ച് ഉപകരണങ്ങൾ വിറ്റു. ഞങ്ങൾ അത് വാങ്ങി. 12 തൂമ്പകൾ, ഒരു ഇരുമ്പ് വടി, ഒരു കൈവാൾ, അടപ്പുള്ളതും അടപ്പില്ലാത്തതുമായ രണ്ട് വെള്ളം ഡ്രമ്മുകൾ, കീടനിയന്ത്രണ സ്പ്രേയിംഗ് മെഷീൻ എന്നിവ ഞാൻ വാങ്ങി..."

(c) പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി-10-കുഞ്ഞാലി ഇങ്ങനെ മൊഴി നൽകി: "...ഞാൻ സ്റ്റേഷനിൽ പോയപ്പോൾ പോലീസും പഞ്ചമാരും അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു, പ്രതിയും അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ നിന്ന് പ്രതി ഞങ്ങളെ ഭീമനേരിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. ആരുടെ വീട്ടിലേക്കാണ് കൊണ്ടുപോയതെന്ന് എനിക്ക് ഓർമ്മയില്ല. പ്രതി മലയാളത്തിൽ നിന്ന് കന്നഡ ഭാഷയിലേക്ക് സംസാരിച്ചത് ഞാൻ വിവർത്തനം ചെയ്തു. ഒരു അലമാര, സ്യൂട്ട്കേസ്, ബാങ്ക് ചെക്ക് ബുക്കും പാസ് ബുക്കും, 4-5 കൊട്ടകളും ഒരു തൂമ്പയും രേഖകളും ആ സ്ഥലത്തുണ്ടായിരുന്നു, അദ്ദേഹം അത് തിരിച്ചറിഞ്ഞു, അവ M.O.23-32 ആയി അടയാളപ്പെടുത്തി..."

(d) പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി-12-ഡെന്നി സി. തോമസ് തന്റെ മൊഴിയിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: "ലിജോയുമായി എനിക്ക് പരിചയമുണ്ട്. എനിക്ക് ഒരു വാട്ടർ ടാങ്ക് ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നു, ഈ കാര്യം ഞാൻ ലിജോയെ അറിയിച്ചു. ഒരു വാട്ടർ ടാങ്ക് വിൽപ്പനയ്ക്കുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം എന്നെ അറിയിച്ചു. അതൊരു പഴയ

വാട്ടർ ടാങ്കായിരുന്നു. പിന്നീട് ലിജോ എന്നെ ജോസ് കാഫന്റെ തോട്ടഭൂമിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി വാട്ടർ ടാങ്ക് കാണിച്ചുതന്നു. അദ്ദേഹം 15,000/- രൂപ ആവശ്യപ്പെട്ടു, എന്നാൽ ഞാൻ 12,000/- രൂപ നൽകുമെന്ന് പറഞ്ഞു. ലിജോ അതിന് സമ്മതിച്ചു. ഇതെല്ലാം 2011 ഡിസംബർ മാസത്തിലാണ് സംഭവിച്ചത്. പിന്നീട് ഞാൻ 12,000/- രൂപ നൽകി വാട്ടർ ടാങ്ക് വാങ്ങി. വിവാഹത്തിന് വെള്ളം സൂക്ഷിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതിനാൽ ഞാൻ അത് സെബാസ്റ്റ്യന് നൽകി."

20.1 വാസ്തവത്തിൽ, പ്രതി റബ്ബർ റോളിംഗ് മെഷീനുകൾ 27,000 രൂപയ്ക്ക് പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി-11-ന് വിറ്റു, അത് MO 43, MO 44 എന്നിവയായി അടയാളപ്പെടുത്തി. MO43, MO 44 എന്നിവയുടെ വിൽപ്പന പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി-5-ലൂടെയും തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി-5-ന്റെ മൊഴി ഉദ്ധരിക്കുന്നത് ഉചിതവും അനുയോജ്യവുമാണ്:

പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി**-5:** "2011 ഡിസംബർ 8-ന് വൈകുന്നേരം ബാബു എന്നെ ഫോണിൽ വിളിച്ച് ലിംഗദഹള്ളിയിൽ റബ്ബർ റോളർ മെഷീൻ വിൽപ്പനയ്ക്കുണ്ടെന്നും അത് വാങ്ങാൻ ആലോചിക്കുന്നുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞു. ആ മെഷീന് 30,000/- രൂപ വിലയുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ എന്റെ അഭിപ്രായം ചോദിച്ചു. ഉടൻ വാങ്ങേണ്ടെന്നും അഭിഭാഷകനുമായി ഒരു കരാർ തയ്യാറാക്കിയ ശേഷം അടുത്ത ദിവസം വാങ്ങാമെന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞു.

പിന്നീട് ഞാനും ബാബുവും പ്രതി ബിനുവും ഉൾപ്പെടെ ഞങ്ങൾ മൂന്നുപേരും ലിംഗദഹള്ളിയിലേക്ക് പോയി. അവിടെ ഞങ്ങൾ ഉദയകുമാർ എന്ന അഭിഭാഷകന്റെ വീട്ടിൽ പോയി. എന്റെ ഭാര്യാസഹോദരന് അദ്ദേഹത്തെ അറിയാമായിരുന്നു, റോളർ മെഷീൻ വാങ്ങുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഒരു കരാർ തയ്യാറാക്കാൻ അദ്ദേഹത്തോട് അഭ്യർത്ഥിച്ചു.

അദ്ദേഹം ഞങ്ങളെ ജോസ് കാഫന്റെ തോട്ടഭൂമിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി റബ്ബർ റോളർ മെഷീൻ കാണിച്ചുതന്നു. അപ്പോൾ ഇരുട്ടായിരുന്നു. പിന്നീട് ഞങ്ങൾ അതേ ഓട്ടോയിൽ ബാബുവിന്റെ വീട്ടിലേക്ക് പോയി. ഞങ്ങൾ മെഷീൻ ഓട്ടോയിൽ എടുത്ത് ബാബുവിന്റെ വീട്ടിൽ സൂക്ഷിച്ചു. പ്രതിയോട് ഞാൻ ജോസ് കാഫനെക്കുറിച്ച് ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന് സുഖമില്ലെന്നും അതിനാൽ അദ്ദേഹം കേരളത്തിലെ ആശുപത്രിയിലാണെന്നും കൈകളും കാലുകളും അനക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും തല മാത്രം അനക്കാൻ കഴിയുമെന്നും അതിനാൽ അദ്ദേഹം എറണാകുളം ആശുപത്രിയിലാണെന്നും പ്രതി പറഞ്ഞു."

പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–7: "ഉടമയ്ക്ക് സുഖമാണോ എന്ന് ഞാൻ ചോദിച്ചു, അദ്ദേഹം സുഖമായിരിക്കുന്നുവെന്നും കേരളത്തിലേക്ക് പോയിട്ടുണ്ടെന്നും പ്രതി പറഞ്ഞു. റബ്ബർ മെഷീനെക്കുറിച്ച് എന്നെ അറിയിക്കുകയും അത് വാങ്ങാൻ എന്നോട് മാത്രം ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. എനിക്ക് അത് ആവശ്യമില്ലെന്നും അത് വാങ്ങാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ആളുകളെക്കുറിച്ച് അറിയിക്കാമെന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞു. ആ ഇടപാടിന് ഉടമയെ വേണമെന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഉടമയ്ക്ക് സുഖമില്ലെന്ന് പ്രതി പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചികിത്സയ്ക്ക് പണം ആവശ്യമുള്ളതിനാൽ അദ്ദേഹം അത് വിൽക്കുകയാണെന്നും പറഞ്ഞു. അതിനാൽ, അടുത്ത ദിവസം ഞാനും സുനിൽ കുമാറും ജോസ് കാഫന്റെ തോട്ടഭൂമിയിലേക്ക് പോയി. ഞങ്ങൾ റബ്ബർ റോളർ മെഷീൻ കണ്ടു. അതിന് 50,000/– രൂപ വിലയുണ്ടെന്ന് പ്രതി പറഞ്ഞു. ഞങ്ങൾ 30,000/– രൂപ ചോദിച്ചു. ഞങ്ങൾ അത് വാങ്ങിയില്ല, മടങ്ങി വന്നു."

20.2 വാസ്തവത്തിൽ, മരിച്ചയാളുടെ ഭൂമി പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–5–ന് വിൽക്കാൻ പ്രതി ശ്രമിച്ചു, രേഖകളിൽ ലഭ്യമായ എതിർപ്പില്ലാത്ത തെളിവുകൾ താഴെ പറയുന്ന രീതിയിലാണ്:

2023_4_397_429

പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–5: "അവർ കൃഷി ചെയ്യില്ലെന്നും വസ്തു വിൽക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്നും അത് വാങ്ങാൻ ആരെങ്കിലും ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അറിയിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ഞാൻ അതിന് സമ്മതിക്കുകയും വാങ്ങാൻ ആരെങ്കിലും തയ്യാറാണെങ്കിൽ അറിയിക്കാമെന്നും പറഞ്ഞു. ബിന്നുവിന് കന്നഡ അറിയില്ലെന്നും ആരുമായും പരിചയമില്ലെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അതിനാൽ രേഖകൾ സൂക്ഷിക്കാനും സംരക്ഷിക്കാനും എന്നോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു."

പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–8: "പർപ്പിൾ നിറത്തിലുള്ള ഷർട്ട് ധരിച്ച വ്യക്തിയെ ജോസ് കാഫനായി അദ്ദേഹം തിരിച്ചറിഞ്ഞു. 2011 ഡിസംബർ മാസത്തിൽ കാഫന്റെ 4 ½ ഏക്കർ കൃഷിയിടം വിൽപ്പനയ്ക്കുണ്ടെന്ന് ബിസു പറഞ്ഞു. ലിജോയാണ് ബിസുവിനോട് ഇക്കാര്യം പറഞ്ഞത്. പ്രസ്തുത കൃഷിയിടം വാങ്ങുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഉപദേശം തേടാൻ ഞാനും ലിജോയും എന്റെ ഭാര്യാസഹോദരൻ ബിസുവും നാഗരാജ് എന്ന അഭിഭാഷകനെ കണ്ടു. ലിജോയുടെ പക്കൽ രേഖകളുണ്ടായിരുന്നു.

അഭിഭാഷകൻ രേഖകൾ പരിശോധിച്ചു. ജോസ് കാഫൻ മരിച്ചുവെന്ന് ലിജോ പറഞ്ഞു. രേഖകൾ നോക്കിയപ്പോൾ കാഫന്റെ മരണ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് ആവശ്യമാണെന്നും തിരിച്ചറിയലിനായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഐഡി കാർഡോ ലൈസൻസോ ആവശ്യമാണെന്നും ഭൂമി വിൽക്കാൻ കാഫന്റെ മകൻ വരേണ്ടതുണ്ടെന്നും അഭിഭാഷകൻ പറഞ്ഞു. പിന്നീട് ഞങ്ങൾ അഭിഭാഷകന്റെ വീട്ടിൽ നിന്ന് ബസ് സ്റ്റാൻഡിലേക്ക് പോയി. ഞാനും ബസ് സ്റ്റാൻഡിലേക്ക് പോയി. ലിജോയും ബിസുവും ബൈക്കിൽ പോയി. 5 മിനിറ്റിനു ശേഷം ലിജോ എന്നെ ഫോണിൽ വിളിച്ച് കാഫന്റെ മകൻ വിളിച്ചെന്നും അവർക്ക് നേരിട്ട് സംസാരിക്കാമെന്നും പറഞ്ഞ് ബസ് സ്റ്റാൻഡിൽ നിൽക്കാൻ പറഞ്ഞു. അവർ ബസ് സ്റ്റാൻഡിലേക്ക് വന്നു. അവർ ഫോൺ വിളിച്ച് മൊബൈൽ എന്റെ

2023_4_397_429

കൈയ്യിൽ തന്നു. ഫോൺ വിളിച്ചയാൾ ബിന്നുവിന് ഒരു ലക്ഷം രൂപ അഡ്വാൻസ് നൽകാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഫോൺ വിളിച്ചയാൾ കാഫന്റെ മകൻ സജിത്താണെന്ന് പറഞ്ഞു. ഭൂമിയുടെ വില 10 ലക്ഷമാണെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അഡ്വാൻസ് തുക കേരളത്തിൽ എത്തിക്കാമെന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ബിന്നുവിന് അഡ്വാൻസ് നൽകാൻ അദ്ദേഹം എന്നോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ലിജോ കമ്മീഷൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ലിജോയ്ക്ക് ഒരു ലക്ഷം രൂപ നൽകാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഇതിന് 2–3 ദിവസത്തിന് ശേഷം എന്റെ ഭാര്യാസഹോദരൻ ബിസു മങ്കലാലെയിലേക്ക് പോയി, അവിടെ കൊളത്തൂർ ജോസ് താമസിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ജോസ് കാഫന്റെ ബന്ധുവാണ്.

ജോസ് കാഫൻ മരിച്ചുവെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മക്കൾ ഭൂമി വിൽക്കുന്നുവെന്നും ലിജോ കൊളത്തൂർ ജോസിനോട് പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ജോസ് കാഫൻ മരിച്ചിട്ടില്ലെന്നും കാഫന്റെ മക്കളോട് സംസാരിച്ച് അറിയിക്കാമെന്നും കൊളത്തൂർ ജോസ് പറഞ്ഞു."

പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–9: "ഞങ്ങൾ കാഫന്റെ ഭൂമിയിൽ പോയപ്പോൾ പ്രതി അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. ഉപകരണങ്ങൾ വിൽക്കാമെന്ന് പ്രതി മലയാളത്തിൽ പറഞ്ഞു, കേരിയപ്പയ്ക്ക് കുറച്ച് മലയാളം മനസ്സിലായി. കേരിയപ്പ കുറച്ച് മലയാളം മനസ്സിലാക്കി വിശദീകരിച്ചു. റബ്ബർ റോളർ മെഷീൻ വിൽപ്പനയ്ക്കുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അതിന്റെ വില കൂടുതലായതിനാൽ ഞാൻ വാങ്ങാൻ വിസമ്മതിച്ചു, ഞങ്ങൾ മടങ്ങുമ്പോൾ അദ്ദേഹം വീടിന് മുന്നിൽ ഉപകരണങ്ങൾ കൂട്ടിയിട്ടിരുന്നു. അതും വിൽക്കാമെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ആ ഉപകരണങ്ങളുടെ വില 2,500/– രൂപയാണെന്ന് അദ്ദേഹം എഴുതി കാണിച്ചു. ഞാൻ 2,000/– രൂപ എഴുതി കാണിച്ചു. പ്രതി അതിന് സമ്മതിച്ച് ഉപകരണങ്ങൾ വിറ്റു. ഞങ്ങൾ അത് വാങ്ങി. 12 തുമ്പകൾ, ഒരു ഇരുമ്പ് വടി, ഒരു കൈവാൾ, അടപ്പുള്ളതും അടപ്പില്ലാത്തതുമായ രണ്ട് വെള്ളം ഡ്രമ്മുകൾ, കീടനിയന്ത്രണ സ്പ്രേയിംഗ് മെഷീൻ എന്നിവ ഞാൻ

2023_4_397_429

വാങ്ങി. ഞങ്ങൾ എല്ലാ സാധനങ്ങളും മാറ്റി, അടപ്പില്ലാത്ത ഡ്രം ഞാൻ കേരിയപ്പയ്ക്ക് നൽകി. ബാക്കിയുള്ളവ ഞാൻ എടുത്തു."

പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–11: "2011 ഡിസംബർ മാസത്തിൽ റബ്ബർ റോളർ മെഷീനെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞു. കെരോഡിയിലെ ആരുടെയോ വീട്ടിൽ മെഷീൻ ഉണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞു. ഞാനും സുനിൽ കുമാറും മെഷീൻ കാണാൻ പോയി, പ്രതി അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. ബിന്നു എന്നാണ് പ്രതി പേര് പറഞ്ഞത്. കാഫന്റെ ഇളയ സഹോദരന്റെ മകനാണെന്ന് അദ്ദേഹം സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തി. റബ്ബർ റോളർ മെഷീൻ വിൽപ്പനയ്ക്കുണ്ടെന്നും അതിന് 30,000/– രൂപ വിലയുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. മെഷീൻ വാങ്ങാൻ ഞാൻ സമ്മതിച്ചു, ചർച്ചയ്ക്ക് ശേഷം 27,000/– രൂപയ്ക്ക് വാങ്ങാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഞങ്ങൾ അന്ന് തന്നെ മടങ്ങി വന്നു.

മെഷീൻ വാങ്ങുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഞാൻ ലിജോയെ അറിയിച്ചു. ലിജോ എന്റെ ഭാര്യാസഹോദരനാണ്, അതിനായി ഒരു കരാർ തയ്യാറാക്കാൻ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. തുടർന്ന് ഞാനും എന്റെ ഭാര്യാസഹോദരൻ ലിജോയും ബിന്നുവും കൂടി 2011 ഡിസംബർ 9–ന് അഭിഭാഷകന്റെ വീട്ടിൽ പോയി. ലിംഗദഹള്ളിയിലാണ് അഭിഭാഷകൻ ഉദയകുമാർ താമസിക്കുന്നത്. ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടിൽ പോയിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു വെള്ള പേപ്പറിൽ കരാറിന്റെ ഉള്ളടക്കം എഴുതി. ഞാനും ബിന്നുവും ലിജോയും പ്രസ്തുത രേഖയിൽ ഒപ്പുവച്ചു. പ്രതി ബിന്നു തന്നെയാണ്. M.O.41–കരാറിൽ പ്രതിയുടെ ഒപ്പ് സാക്ഷി തിരിച്ചറിഞ്ഞു. സാക്ഷി തന്റെ ഒപ്പും തിരിച്ചറിഞ്ഞു. സാക്ഷിയുടെ ഒപ്പ് M.O.41(b) എന്നും പ്രതിയുടെ ഒപ്പ് M.O.41 (c) എന്നും ലിജോയുടെ ഒപ്പ് M.O.41 (a) എന്നും അടയാളപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. വിൽപ്പന കരാർ 30,000/– രൂപയ്ക്കാണ് തയ്യാറാക്കിയത്, പക്ഷേ ഞാൻ 27,000/– രൂപ മാത്രമേ നൽകിയുള്ളൂ."

2023_4_397_429

പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–13: "2012 ജനുവരി 7–ന് എന്റെ മകന് സുഖമില്ലാത്തതിനാൽ ഞാനും ഭാര്യയും മകനുമൊപ്പം വിഗ്നേശ്വര ആശുപത്രിയിൽ പോയി. ലിജോയുടെ മകനും സുഖമില്ലാത്തതിനാൽ അവനും ആശുപത്രിയിൽ വന്നു. ലിജോയെ എനിക്ക് പണ്ടുമുതലേ അറിയാം. സംസാരിക്കുന്നതിനിടെ ജോസ് കാഫൻ മരിച്ചുവെന്ന് ലിജോ എന്നെ അറിയിച്ചു. കാഫന് പക്ഷാഘാത രോഗം ബാധിച്ചിരുന്നുവെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ ചികിത്സയ്ക്കായി അദ്ദേഹത്തെ കേരളത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയെന്നും കേരളത്തിൽ രോഗം ഗുരുതരമായതിനാൽ മെച്ചപ്പെട്ട ചികിത്സയ്ക്കായി കാഫനെ അമേരിക്കയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയെന്നും ക്രിസ്തുമസിന് രണ്ട് ദിവസം മുമ്പ് കാഫൻ മരിച്ചെന്നും ലിജോ എന്നോട് പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൃതദേഹം തിരികെ കൊണ്ടുവന്നില്ലെന്നും അവിടെത്തന്നെ സംസ്കാരം നടത്തിയെന്നും ലിജോ പറഞ്ഞു.

പിന്നീട് കുറേ ദിവസങ്ങൾക്ക് ശേഷം എന്റെ ബൈക്ക് നന്നാക്കാൻ ഞാൻ സെഞ്ച്വറി മോട്ടോർസിൽ പോയി. ലിജോയും അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. കാഫന്റെ കുട്ടികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭൂമി വിൽക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടെന്നും അത് വാങ്ങാൻ താൽപര്യമുണ്ടോയെന്നും ലിജോ എന്നോട് ചോദിച്ചു. എനിക്ക് ആവശ്യമില്ലെന്നും എന്റെ ഭാര്യാസഹോദരനെ അറിയിക്കാമെന്നും ഞാൻ ലിജോയോട് പറഞ്ഞു. 2 ദിവസത്തിന് ശേഷം ഭൂമിയുടെ വിലയെക്കുറിച്ചും തന്റെ കമ്മീഷനെക്കുറിച്ചും ലിജോ എന്നെ അറിയിച്ചു. ലിജോയുടെ പക്കൽ ഭൂമിയുടെ രേഖകളുണ്ടെന്ന് പിന്നീട് എന്നോട് പറഞ്ഞു. അഭിഭാഷകനിൽ നിന്ന് ഉപദേശം തേടണമെന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞതിനാൽ ഞാനും എന്റെ ഭാര്യാസഹോദരൻ സ്റ്റാനിയും ലിജോയും കൂടി പ്രസ്തുത രേഖകളുമായി അഭിഭാഷകൻ നാഗരാജിന്റെ വീട്ടിലേക്ക് പോയി. അഭിഭാഷകൻ നാഗരാജ് രേഖകൾ പരിശോധിച്ചു, ജോസ് കാഫൻ മരിച്ചുവെന്ന് അഭിഭാഷകനെ അറിയിച്ചതിനാൽ, കാഫന്റെ കുട്ടികൾ

വന്ന് എല്ലാ അവകാശികളിൽ നിന്നും പവർ ഓഫ് അറ്റോർണി കൊണ്ടുവരണമെന്നും കാഫന്റെ മരണ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് കൊണ്ടുവരണമെന്നും അഭിഭാഷകൻ അറിയിച്ചു. അഭിഭാഷകന്റെ വീട്ടിൽ നിന്ന് ഞങ്ങൾ അവരവരുടെ വീടുകളിലേക്ക് പോയി. ഞാൻ മാരി ക്ഷേത്രത്തിൽ എത്തിയപ്പോഴേക്കും വീണ്ടും ലിജോയെ ഫോണിൽ വിളിച്ചു. കാഫന്റെ മകൻ ഫോണിൽ വിളിച്ചെന്നും കാഫന്റെ മകൻ സജിത്ത് വിളിച്ചെന്നും പറഞ്ഞ് അവിടെ വരാൻ ലിജോ എന്നോട് പറഞ്ഞു. ഞാനും സ്റ്റാനിയും വീണ്ടും കോടതിക്ക് സമീപം പോയി. ലിജോ അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു, ആ സമയത്ത് ലിജോയ്ക്ക് ഒരു ഫോൺ കോൾ വന്നു, അവൻ സംസാരിച്ച് മൊബൈൽ ഫോൺ സ്റ്റാനിക്ക് നൽകി. സ്റ്റാനി നേരിട്ട് സംസാരിച്ചു, ഫോണിൽ സംസാരിച്ചയാൾ അഡ്വാൻസ് തുക വാങ്ങാൻ സാഗറിൽ വരുമെന്ന് പറഞ്ഞു. ഫോൺ വിളിച്ചതിന് ശേഷം വരുമെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു."

പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി–15: "17 വർഷമായി ഞാൻ സാഗറിൽ അഭിഭാഷകനായി പ്രാക്ടീസ് ചെയ്യുന്നു. മാരൂർ ഗ്രാമത്തിലെ ബാബുവുമായി എനിക്ക് പരിചയമുണ്ട്. 2011 ഡിസംബർ 9–ന് വൈകുന്നേരം 7–45 ഓടെ പ്രസ്തുത ബാബു തന്റെ അമ്മാവനും കോടതിക്ക് മുന്നിലുള്ള പ്രതിയുമായി എന്റെ വീട്ടിൽ വന്നു. എക്സിബിറ്റ് P.21 കാണിച്ചു. ബാബുവിന്റെ ഭാര്യാസഹോദരനായി എക്സിബിറ്റ് P.21 ഫോട്ടോയിൽ രേഖകൾ കൈവശം വച്ചിരിക്കുന്ന വ്യക്തിയെ അദ്ദേഹം തിരിച്ചറിഞ്ഞു. എന്റെ വീട്ടിൽ വന്ന ബാബു, പ്രതിക്ക് റബ്ബർ റോളർ മെഷീൻ ഉണ്ടെന്നും അത് വാങ്ങുകയാണെന്നും എന്നോട് പറഞ്ഞു. അതിന് ഒരു വിൽപ്പന കരാർ തയ്യാറാക്കാൻ അദ്ദേഹം എന്നോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. റബ്ബർ റോളർ മെഷീന്റെ കമ്പനിയുടെ വിശദാംശങ്ങളും ഉടമയുടെയും നമ്പറും മറ്റ് വിശദാംശങ്ങളും ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോട് ചോദിച്ചു, അതിന് തന്റെ പക്കൽ ആ വിശദാംശങ്ങളൊന്നുമില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു."

അവർ നൽകിയ വിവരമനുസരിച്ച്, ഞാൻ ചലിക്കുന്ന സ്വത്തിന്റെ ഒരു വിൽപ്പന കരാർ തയ്യാറാക്കി. M.O. 41 സാക്ഷിയെ കാണിച്ചു. താൻ തയ്യാറാക്കിയ വിൽപ്പന കരാറായി അദ്ദേഹം അതിനെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. റബ്ബർ റോളർ മെഷീൻ വിൽക്കുന്ന പ്രതിക്ക് കന്നഡ അറിയില്ലായിരുന്നു. ഞാൻ വിൽപ്പന കരാർ കന്നഡയിലും ഇംഗ്ലീഷിലും വായിച്ചു. പ്രതിക്ക് ഇംഗ്ലീഷും കന്നഡയും അറിയാത്തതിനാൽ, ലിജോ വിൽപ്പന കരാറിന്റെ ഉള്ളടക്കം മലയാളത്തിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്ത് പ്രതിക്ക് വിശദീകരിച്ചു കൊടുത്തു. വിൽപ്പനക്കാരനും വാങ്ങുന്നയാളും എന്റെ മുന്നിൽ ഒപ്പുവച്ചു. വിൽപ്പനക്കാരനായ പ്രതി ഒപ്പുവച്ചു, വാങ്ങുന്നയാളും ഒപ്പുവച്ചു. ലിജോ ഒരു സാക്ഷിയായി ഒപ്പുവച്ചു."

21. പ്രതി കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് ന്യായമായ സംശയത്തിന് അതീതമായി തെളിയിക്കുന്ന മറ്റ് സാഹചര്യ തെളിവുകൾ, പ്രതിയുടെ സ്വമേധയാ നൽകിയ മൊഴി എക്സിബിറ്റ് P-2 പ്രകാരം മരിച്ചയാളുടെ സാധനങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയതും പ്രതി വിറ്റതും കണ്ടെത്തിയതുമാണ്. വാസ്തവത്തിൽ, മരിച്ചയാളുടെ സ്ഥാവര സ്വത്ത് വിൽക്കാൻ പ്രതി എങ്ങനെ ഉദ്ദേശിച്ചുവെന്ന് പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി-5 വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മരിച്ചയാളുടെ സ്വത്ത് വിൽക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ പ്രതിയെ പോലീസ് എങ്ങനെ പിടികൂടിയെന്ന് പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി-5 വ്യക്തമായി മൊഴി നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

22. മരിച്ചയാൾ കേരളത്തിലേക്ക് പോയെന്നോ മരിച്ചയാൾക്ക് പക്ഷാഘാതം വന്നെന്നോ മരിച്ചയാൾ അമേരിക്കയിലേക്ക് പോയി അവിടെ വച്ച് മരിച്ചെന്നോ പ്രതി നൽകിയ മൊഴികളെല്ലാം തെറ്റായതും പരസ്പരവിരുദ്ധവുമായ മൊഴികളാണെന്ന് പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷി-5 മൊഴി നൽകിയിട്ടുണ്ട്, കർണാടക സംസ്ഥാനം ***v.*** സ്വർണ്ണാമ[8] എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ

---

8 (2015)1 SCC 323

വിധിന്യായത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഹൈക്കോടതി ആശ്രയിച്ച മൊഴികളാണിവ. അതിനാൽ, തെളിവുകളുടെ ശരിയായ വിലയിരുത്തലിന്റെയും നിയമത്തിന്റെ ശരിയായ പ്രയോഗത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഹൈക്കോടതി നിഗമനത്തിലെത്തിയതെന്ന് കോടതി കരുതുന്നു. അത് കൂടാതെ, പ്രതിക്കെതിരെ കണ്ടെത്തിയ കുറ്റകരമായ തെളിവുകളെക്കുറിച്ച് പ്രതി പൂർണ്ണമായും നിഷേധിച്ചതൊഴിച്ചാൽ മറ്റ് വിശദീകരണങ്ങളൊന്നും നൽകിയിട്ടില്ല, അതിനാൽ പട്ടു രാജൻ ***v.*** തമിഴ്നാട് സംസ്ഥാനം[9] എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതി നൽകിയ തത്വങ്ങൾ ഹൈക്കോടതി ശരിയായി പ്രയോഗിച്ച് പ്രതിയുടെ വാദങ്ങൾ നിരസിച്ചു. രേഖകളിലുള്ള തെളിവുകൾ അവഗണിക്കുകയും സെഷൻസ് ജഡ്ജി തെളിവുകൾ വിലയിരുത്തുന്നതിൽ വ്യക്തമായ വികലത കാണിക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായി ഹൈക്കോടതി ഇടപെടേണ്ടി വന്നു. ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തിൽ കോടതിയുടെ ഇടപെടൽ ആവശ്യമുള്ള തരത്തിലുള്ള ക്രമക്കേടുകൾ കോടതി കണ്ടെത്തുന്നില്ല. ഹൈക്കോടതി മുഴുവൻ തെളിവുകളും ശരിയായ കാഴ്ചപ്പാടിൽ പുനർവിലയിരുത്തിയതിന്റെ ഫലമായി ശരിയായ നിഗമനത്തിലെത്തി, അതായത് പ്രതി മാത്രമാണ് ജോസ് സി. കാഫനെ കൊലപ്പെടുത്തിയതെന്നും സാഹചര്യ ശൃംഖലയിലെ കണ്ണികളിൽ കാണാതാകാൻ സാധ്യതയുള്ള മറ്റ് കാഴ്ചപ്പാടുകളൊന്നും പരിഗണിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും, അതിനാൽ അപ്പീൽ മെറിറ്റില്ലാത്തതിനാൽ തള്ളേണ്ടതാണെന്ന് ഈ കോടതി കരുതുന്നു.

23. മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച കാരണങ്ങളാൽ, കോടതി ഈ അപ്പീൽ തള്ളുകയും 2014-ലെ 335-ആം ക്രിമിനൽ അപ്പീലിൽ കർണാടക ഹൈക്കോടതി 2020 മാർച്ച് 20-ന് പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായം സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

---

9 2019) 4 SCC 771

2023_4_397_429

നിധി ജെയിൻ അപ്പീൽ തള്ളി

(സഹായം: രാഖി, LCRA)